

Cel voor Financiële Informatieverwerking
Gulden Vlieslaan 55 bus 1
1060 Brussel

tel. : +32 2 533 72 11

fax : +32 2 533 72 00

e-mail: info@ctif-cfi.be

webstek: <http://www.ctif-cfi.be>

**Richtsnoeren voor ondernemingen en personen
bedoeld in artikelen 2, §1, 3 en 4 van de wet van
11 januari 1993**

december 2013

Deze richtsnoeren schrappen en vervangen de vorige informatienota van 12 januari 2011 bestemd voor de ondernemingen en personen bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet van 11 januari 1993, alsook de vorige informatienota van 8 maart 2010 bestemd voor de niet-financiële ondernemingen en personen bedoeld in artikel 3 en de casino's bedoeld in artikel 4 van de wet van 11 januari 1993.

**MELDING VAN INFORMATIE AAN DE CEL VOOR
FINANCIËLE INFORMATIEVERWERKING**

Inhoudsopgave

INLEIDING	4
HOOFDSTUK 1: WIE MOET MELDEN?	6
DEEL 1: VOOR WIE ZIJN DEZE RICHTSNOEREN BESTEMD?	6
1.1 <i>Personen en ondernemingen bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet van 11 januari 1993</i>	<i>6</i>
1.2 <i>Onafhankelijke juridische beroepen en cijferberoepen bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 januari 1993.....</i>	<i>9</i>
1.3 <i>Uitbaters van kansspelen bedoeld in artikel 4 van de wet van 11 januari 1993</i>	<i>9</i>
DEEL 2: OVERIGE MELDERS.....	10
DEEL 3: PERSONEN DIE BEVOEGD ZIJN OM TOT EEN MELDING AAN DE CFI OVER TE GAAN.....	11
3.1 <i>In ondernemingen bedoeld in artikelen 2, § 1, en 4 van de wet van 11 januari 1993</i>	<i>11</i>
3.2 <i>In kantoren van onafhankelijke juridische beroepen en cijferberoepen bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 januari 1993.....</i>	<i>12</i>
HOOFDSTUK 2: WAT VERSTAAT MEN ONDER “WITWASSEN VAN GELD” EN “FINANCIERING VAN TERRORISME”?	13
DEEL 1: WITWASSEN VAN GELD	13
DEEL 2: FINANCIERING VAN TERRORISME.....	16
HOOFDSTUK 3: IN WELKE GEVALLEN MELDEN?	17
DEEL 1: MELDINGEN VAN VERDACHTE FEITEN OF VERRICHTINGEN (ARTIKELEN 23 TOT 26 VAN DE WET)	17
1.1 <i>Algemene regels.....</i>	<i>17</i>
1.2 <i>Wanneer melden?</i>	<i>18</i>
DEEL 2: MELDINGEN MET BETREKKING TOT DE TOEPASSING VAN MAATREGELEN TER BEVRIEZING VAN DE TEGOEDEN VAN TERRORISTEN.....	23
DEEL 3: MELDING VAN VERMOEDEN VAN FINANCIERING VAN PROLIFERATIE VAN MASSAVERNIEGINGSWAPENS	25
3.1 <i>Algemene context</i>	<i>25</i>
3.2 <i>Melding met betrekking tot beperkende maatregelen ten aanzien van Iran</i>	<i>26</i>
3.3 <i>Melding met betrekking tot beperkende maatregelen ten aanzien van de Democratische Volksrepubliek Korea</i>	<i>28</i>
DEEL 4: MELDING INGEVOLGE ONTBREKENDE OF ONVOLLEDIGE INFORMATIEVERSTREKKING BETREFFENDE BIJ GELDOVERMAKINGEN TE VOEGEN INFORMATIE OVER DE BETALER	29
DEEL 5: MELDING INGEVOLGE PROBLEMEN BIJ HET UITVOEREN VAN HET KLANTENONDERZOEK (ARTIKELEN 7, §4, 8, §4 EN 9 VAN DE WET).....	30
DEEL 6: OBJECTIEVE MELDING – NIET-MEEWERKENDE LANDEN EN GEBIEDEN (ARTIKEL 27 VAN DE WET)	31
DEEL 7: MELDING VAN WITWASSEN VAN GELD VOORTKOMEND UIT ERNSTIGE FISCALE FRAUDE, AL DAN NIET GEORGANISEERD (ARTIKEL 28 VAN DE WET)	31
DEEL 8: OBJECTIEVE MELDING BIJ HET GEBRUIK VAN CONTANTEN BIJ EEN VASTGOEDTRANSACTIE (ARTIKEL 20 VAN DE WET)	32

DEEL 9: OBJECTIEVE MELDING DOOR EEN HANDELAAR OF EEN DIENSTVERSTREKKER BIJ HET GEBRUIK VAN CONTANTEN VOOR EEN BEDRAG VAN 5.000 EUR OF MEER (3.000 EUR VANAF 1 JANUARI 2014) (ARTIKEL 21 VAN DE WET)	33
HOOFDSTUK 4: WERKWIJZE BIJ MELDING AAN DE CFI.....	35
DEEL 1: INFORMATIE GEMELD AAN DE CFI.....	35
1.1 <i>Melding van de informatie</i>	35
1.2 <i>Meldingsformulier</i>	35
1.3 <i>Opvolging van de ontvangen meldingen</i>	36
1.4 <i>Vertrouwelijk karakter van de melding</i>	37
DEEL 2: BESCHERMING VAN DE MELDERS.....	39
2.1 <i>Immunititeit</i>	39
2.2 <i>Bescherming tegen bedreiging, daden van agressie of intimidatie</i>	39
2.3 <i>Terugkoppeling van informatie</i>	40
DEEL 3: BESCHERMING VAN DE PERSOONLIJKE LEVENSSFEER.....	41
HOOFDSTUK 5: ADMINISTRATIEVE SANCTIES EN TUCHTSANCTIES	42
BIJLAGE 1: KONINKLIJK BESLUIT VAN 3 JUNI 2007 TOT UITVOERING VAN ARTIKEL 28 VAN DE WET	43
BIJLAGE 2: ONLINEMELDSYSTEEM	45
BIJLAGE 3: MELDINGSFORMULIEREN	50

Inleiding

De wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (hierna “de wet van 11 januari 1993” of “de wet” genoemd) voorziet een reeks preventieve en administratief gesanctioneerde maatregelen, en voert in hoofde van bepaalde ondernemingen en personen, naast een samenwerkingsverplichting voor het opsporen van verrichtingen die mogelijk verband houden met witwassen van geld of met financiering van terrorisme, met inbegrip van de financiering van de verspreiding van massavernietigingswapens, een verplichting in deze gegevens te melden aan een daartoe speciaal in het leven geroepen overheid, namelijk de Cel voor Financiële Informatieverwerking (hierna de “CFI” genoemd).

Overeenkomstig artikel 6 van de wet van 11 januari 1993 zijn de ondernemingen en personen bedoeld in artikelen 2, §1, 3 en 4 namelijk verplicht hun volledige medewerking ter verlenen aan de toepassing van de wet van 11 januari 1993 door alle nodige middelen in te zetten om daden van witwassen en financiering van terrorisme op te sporen.

Deze algemene verplichting om mee te werken aan de bestrijding van witwassen en financiering van terrorisme omvat verschillende verplichtingen, nl.:

- de verplichting cliënten en de personen voor wie deze cliënten desgevallend handelen (“uiteindelijke begunstigden”) te identificeren en hun identiteit na te trekken;
- de verplichting de documenten met betrekking tot de identificatie en de uitgevoerde verrichtingen te bewaren;
- de verplichting voortdurend waakzaam te zijn bij zakelijke relaties die deze ondernemingen met hun cliënten onderhouden en de verrichtingen die ze voor hun vaste en incidentele cliënten uitvoeren;
- de verplichting bijzondere aandacht te schenken aan ongebruikelijke verrichtingen van hun cliënten en deze te ontleden om te bepalen of er vermoedens van witwassen of financiering van terrorisme zijn;
- de verplichting actief en doeltreffend met de CFI samen te werken door alle opgespoorde verdachte verrichtingen en feiten te melden en alle verzoeken om informatie te beantwoorden;

Om aan al deze verplichtingen te voldoen moeten:

- deze ondernemingen en beroepen over een bestuurlijke organisatie en gepaste interne controleprocedures beschikken, waarbij onder meer een verantwoordelijke moet worden aangeduid;
- de personeelsleden of de personen die hen als zelfstandige vertegenwoordigen voldoende betrouwbaar zijn volgens de risico's die aan hun taken en functies verbonden zijn, moeten ze hiervan voldoende

bewust worden gemaakt en hierover opleiding krijgen, zodat ze opbouwend aan de voorkoming van witwassen kunnen meewerken.

Deze richtsnoeren, behalve met betrekking tot de verplichtingen informatie aan de CFI te melden, slaan niet op de verplichtingen die hierboven worden opgesomd (vermeld in artikelen 7 tot 19 van de wet). Overeenkomstig artikel 38 van de wet van 11 januari 1993 worden deze verplichtingen verder uitgewerkt in beroepsreglementen die door de controleoverheden van elke onderneming en beroep bedoeld in de wet worden opgesteld.

Deze richtsnoeren zijn bedoeld om de ondernemingen en personen bedoeld in de wet van 11 januari 1993 bij te staan bij de toepassing van de meldingsplicht die hieruit voortvloeit.

De beperkende maatregelen ten aanzien van verscheidene landen zoals bepaald door de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, die door de Europese Unie ten uitvoer worden gelegd, en de meldingsplicht spelen eveneens een rol bij de bestrijding van witwassen en financiering van terrorisme (BWW/FT).

Deze richtsnoeren werden bijgewerkt om rekening te houden met de wetswijzigingen die sinds 2011 werden doorgevoerd, deze worden hieronder nader verduidelijkt.

Deze richtsnoeren hebben betrekking op alle melders.

Hoofdstuk 1: Wie moet melden?

Deel 1: Voor wie zijn deze richtsnoeren bestemd?

Deze richtsnoeren zijn bestemd voor de personen, ondernemingen en beroepen respectievelijk bedoeld in artikelen 2, §1, 3 en 4 van de wet van 11 januari 1993, namelijk:

1.1 Personen en ondernemingen bedoeld in artikel 2, §1, van de wet van 11 januari 1993

- 1° de Nationale Bank van België;
- 2° de Deposito- en Consignatiekas;
- 3° de naamloze vennootschap van publiek recht bpost voor haar financiële postdiensten of de uitgifte van elektronisch geld;
- 4° de kredietinstellingen naar Belgisch recht als bedoeld in artikel 1 van de wet van 22 maart 1993 op het statuut van en het toezicht op de kredietinstellingen, de in België gevestigde bijkantoren van kredietinstellingen die ressorteren onder het recht van een ander land van de Europese Economische Ruimte als bedoeld in Titel III van dezelfde wet, en de bijkantoren van kredietinstellingen die ressorteren onder het recht van landen die geen lid zijn van de Europese Economische Ruimte als bedoeld in Titel IV van dezelfde wet;
- 4° *bis* de vereffeningsinstellingen als bedoeld in artikel 23, § 1, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;
- 4° *ter*
 - a) de betalingsinstellingen naar Belgisch recht, bedoeld in Titel 2, Hoofdstuk 1, van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen;
 - b) de in België gevestigde bijkantoren van betalingsinstellingen, die al dan niet ressorteren onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte, als bedoeld in Titel 2, Hoofdstukken 2 en 3, van dezelfde wet;
 - c) de betalingsinstellingen die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte die in België betalingsdiensten aanbieden via een persoon die er gevestigd is en die de instelling hiervoor vertegenwoordigt.
- 4° *quater*
 - a) de uitgevers van elektronisch geld bedoeld in artikel 59, 4° en 5° van de wet van 21 december 2009 op het statuut van de betalingsinstellingen en van de instellingen voor elektronisch geld, de toegang tot het bedrijf van betalingsdienstaanbieder en tot de activiteit van uitgifte van elektronisch geld en de toegang tot betalingssystemen;

- b) de instellingen voor elektronisch geld naar Belgisch recht;
 - c) de in België gevestigde bijkantoren van instellingen voor elektronisch geld bedoeld in Boek 3, Titel 2 van deze wet;
 - d) de vrijgestelde instellingen bedoeld in artikel 105 van dezelfde wet;
 - e) de instellingen voor elektronisch geld die ressorteren onder het recht van een andere lidstaat van de Europese Economische Ruimte en die in België elektronisch geld uitgeven via een persoon die er gevestigd is en die de instelling hiervoor vertegenwoordigt.
- 5° de makelaars in bank- en beleggingsdiensten als bedoeld in artikel 4, 4° van de wet van 22 maart 2006 betreffende de bemiddeling in bank- en beleggingsdiensten en de distributie van financiële instrumenten;
- 6° de in België gevestigde verzekeringsondernemingen die, met toepassing van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, gemachtigd zijn om het levensverzekeringsbedrijf uit te oefenen;
- 7° de verzekeringsbemiddelaars als bedoeld in de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen, die hun beroepsactiviteiten buiten elke exclusieve agentuurovereenkomst uitoefenen in de groep van activiteiten “leven” als bedoeld in de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen;
- 8° de ondernemingen naar Belgisch recht waarvan de werkzaamheden bestaan in het verlenen van beleggingsdiensten of het uitoefenen van beleggingsactiviteiten in de zin van artikel 46, 1°, van de wet van 6 april 1995 inzake het statuut van en het toezicht op de beleggingsondernemingen die, krachtens artikel 47, § 1 van dezelfde wet, een vergunning dienen te verkrijgen als:
- a) beursvennootschap;
 - b) vennootschap voor vermogensbeheer en beleggingsadvies;
- 9° de door beleggingsondernemingen gevestigde bijkantoren in België:
- a) die vallen onder het recht van een ander land van de Europese Economische Ruimte als bedoeld in artikel 110 van de voormelde wet van 6 april 1995;
 - b) die vallen onder het recht van landen die geen lid zijn van de Europese Economische Ruimte als bedoeld in artikel 111 van de voormelde wet van 6 april 1995;
- 10° de instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht die geregeld zijn bij statuten als bedoeld in artikel 6 van de wet van 20 juli 2004 betreffende bepaalde vormen van collectief beheer van beleggingsportefeuilles, voor zover en in de mate waarin deze instellingen instaan voor de verhandeling van hun effecten in de zin van artikel 3, 9°, c) en 14° van dezelfde wet, zonder een beroep te doen op een derde entiteit met toepassing van de artikelen 41 of 43 van dezelfde wet;
- 11° de beheervennootschappen van instellingen voor collectieve belegging naar Belgisch recht als bedoeld in Deel III, Boek II van de voormelde wet

van 20 juli 2004, met uitsluiting van die welke uitsluitend een vergunning hebben voor het uitoefenen van de beheertaken voor instellingen voor collectieve belegging als bedoeld in artikel 3, 9°, b) van dezelfde wet;

- 12° de in België gevestigde bijkantoren van beheerverenootschappen van instellingen voor collectieve belegging:
- a) die ressorteren onder het recht van een ander land van de Europese Economische Ruimte als bedoeld in artikel 203 van de voormelde wet van 20 juli 2004;
 - b) die ressorteren onder het recht van landen die geen lid zijn van de Europese Economische Ruimte als bedoeld in artikel 204 van de voormelde wet van 20 juli 2004;
- 13° de in België gevestigde personen als bedoeld in artikel 139, eerste lid, 1° van de voormelde wet van 6 april 1995, die beroepshalve verrichtingen uitvoeren als bedoeld in de artikelen 137, tweede lid en 139bis, tweede lid van dezelfde wet;
- 14° de in België gevestigde hypotheekondernemingen als bedoeld in artikel 37 van de wet van 4 augustus 1992 op het hypothecair krediet;
- 15° de marktondernemingen die de Belgische gereguleerde markten als bedoeld in de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten organiseren, behalve wat hun opdrachten van publiekrechtelijke aard betreft;
- 16° de natuurlijke of rechtspersonen als bedoeld in artikel 1, 2° van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet;
- 17° de natuurlijke of rechtspersonen die kredietkaarten uitgeven of beheren;
- 18° de ondernemingen als bedoeld in artikel 2, § 1 van het Koninklijk Besluit nr. 55 van 10 november 1967 tot regeling van het juridisch statuut der ondernemingen gespecialiseerd in financieringshuur;
- 19° de vastgoedmakelaars als bedoeld in artikel 2 van het Koninklijk Besluit van 6 september 1993 tot bescherming van de beroepstitel en van de uitoefening van het beroep van vastgoedmakelaar, die de in artikel 3 van hetzelfde besluit bedoelde activiteiten uitoefenen en de landmeters-experten als bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 mei 2003 tot oprichting van federale raden van landmeters-experten wanneer zij de gereguleerde activiteiten van vastgoedmakelaar uitoefenen met toepassing van artikel 3 van het voormelde Koninklijk Besluit van 6 september 1993;
- 20° de bewakingsondernemingen als bedoeld in artikel 1, § 1 van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, die diensten verstrekken van toezicht op en bescherming bij het vervoer van waarden bedoeld in de bepaling onder 3° van hetzelfde artikel;
- 21° de handelaren in diamant als bedoeld in artikel 169, § 3 van de programmawet van 2 augustus 2002.

1.2 Onafhankelijke juridische beroepen en cijferberoepen bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 januari 1993

- 1° de notarissen;
- 2° de gerechtsdeurwaarders;
- 3° de natuurlijke personen of entiteiten die in België activiteiten uitoefenen en die geregistreerd zijn in de hoedanigheid van bedrijfsrevisor in het openbaar register van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren overeenkomstig artikel 11 van de wet van 22 juli 1953 houdende de oprichting van een Instituut van de Bedrijfsrevisoren en tot organisatie van het publieke toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, gecoördineerd op 30 april 2007;
- 4° de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven op de lijst van de externe accountants en op de lijst van de externe belastingconsulenten als bedoeld in artikel 5, § 1, van de wet van 22 april 1999 betreffende boekhoudkundige en fiscale beroepen, alsook de natuurlijke personen of rechtspersonen ingeschreven op het tableau van de externe erkende boekhouders en op het tableau van de externe erkende boekhouders-fiscalisten als bedoeld in artikel 46 van voornoemde wet;
- 5° de advocaten:
 - a) wanneer zij hun cliënt bijstaan bij het voorbereiden of uitvoeren van verrichtingen in verband met:
 - 1° de aan- of verkoop van onroerend goed of bedrijven;
 - 2° het beheren van diens geld, effecten of andere activa;
 - 3° de opening of het beheer van bank-, spaar- of effectenrekeningen;
 - 4° het organiseren van inbreng die nodig is voor de oprichting, de uitbating of het beheer van vennootschappen;
 - 5° de oprichting, uitbating of het beheer van vennootschappen, trusts, fiducieën of soortgelijke juridische constructies;
 - of
 - b) wanneer zij optreden in naam en voor rekening van hun cliënt in enigerlei financiële verrichtingen of verrichtingen in onroerend goed.

1.3 Uitbaters van kansspelen bedoeld in artikel 4 van de wet van 11 januari 1993

Het gaat hier om kansspelinrichtingen klasse I of casino's (uitgebaat met een vergunning A en/of A+ voor onlinecasino's).

Deel 2: Overige melders

De CFI is ook bevoegd om meldingen met informatie te ontvangen van:

- de controleoverheden van alle bovenvernoemde ondernemingen of beroepen. Krachtens artikel 31 van de wet van 11 januari 1993 moeten deze controleoverheden, die tijdens inspecties die ze bij de ondernemingen of personen die onder hun bevoegdheid vallen uitvoeren, of op enige andere wijze, feiten vaststellen die verband zouden kunnen houden met witwassen van geld of financiering van terrorisme, de CFI daarvan onmiddellijk schriftelijk of elektronisch op de hoogte brengen;
- buitenlandse instellingen met opdrachten van dezelfde aard als die van de CFI, overeenkomstig artikel 22 van de wet van 11 januari 1993;
- de Administratie der douane en accijnzen. Overeenkomstig het Koninklijk Besluit van 5 oktober 2006 houdende maatregelen ter controle van het grensoverschrijdend verkeer van liquide middelen en Verordening (EG) Nr. 1889/2005 van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 betreffende de controle van liquide middelen die de gemeenschap binnenkomen of verlaten en overeenkomstig artikel 22 van de wet van 11 januari 1993 ontvangt de CFI sinds 2007 regelmatig een kopie van de aangiftes van vervoer van liquide middelen en de processen-verbaal opgesteld door de douane bij inbreuk op het voormelde Koninklijk Besluit van 5 oktober 2006 en de Verordening (EG) Nr. 1889/2005;
- de handelaren aangewezen bij Koninklijk Besluit tot uitvoering van artikel 21, vierde lid, van de wet van 11 januari 1993 bij de vaststelling van de niet-naleving van de beperking op betalingen in contanten. Tot op heden werd hiertoe nog geen enkel Koninklijk Besluit genomen (zie hierover ook hoofdstuk 3, deel 9 hieronder).
- het federaal parket en OLAF. Overeenkomstig artikel 33 van de wet van 11 januari 1993 kunnen het federaal parket en OLAF sinds 2010 in bepaalde omstandigheden (een gerechtelijk onderzoek of een vooronderzoek in verband met de financiering van terrorisme, een onderzoek inzake fraude ten nadele van de financiële belangen van de Europese Unie) informatie aan de CFI bezorgen;
- de curatoren in een faillissement, de voorlopige bewindvoerders, en sinds maart 2012, de ambtenaren van de administratieve diensten van de Staat, die bij de uitoefening van hun beroep, feiten vaststellen waarvan zij weten of vermoeden dat ze verband houden met witwassen van geld of met de financiering van terrorisme, overeenkomstig artikel 33 van de wet van 11 januari 1993;
- het Contactpunt regularisaties van de FOD Financiën, overeenkomstig artikel 33 van de wet van 11 januari 1993. Wanneer de regering een vrijwillige fiscale regularisatieprocedure toepast, worden de omvang en de oorsprong van de geregulariseerde kapitalen en inkomsten, de periode waarin de kapitalen en inkomsten zijn ontstaan en de voor de geregulariseerde bedragen gebruikte financiële rekeningen, door het Contactpunt regularisaties van de FOD Financiën, sinds 15 juli 2013 ter kennis gebracht van de CFI;

- de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu, overeenkomstig artikel 72 van Verordening (EU) 1193/2011 van de Commissie van 18 november 2011.

Deel 3: Personen die bevoegd zijn om tot een melding aan de CFI over te gaan

Artikel 29 van de wet bepaalt wie in de onderneming of het kantoor bevoegd is om aan de CFI te melden.

3.1 In ondernemingen bedoeld in artikelen 2, §1, en 4 van de wet van 11 januari 1993

Krachtens artikel 29 van de wet gebeurt de melding en de mededeling van informatie normaal gezien door een antiwitwasverantwoordelijke (ook wel “compliance officer” genoemd). Dit is de persoon die als verantwoordelijke voor de voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme werd aangesteld.

Elke werknemer en elke vertegenwoordiger van de betrokken onderneming kan echter ook persoonlijk informatie aan de CFI meedelen telkens wanneer de normale procedure via de antiwitwasverantwoordelijke niet kan worden gevolgd.

Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn wanneer de antiwitwasverantwoordelijke niet tijdig kan worden bereikt, of wanneer de leiding van de bedoelde ondernemingen of personen zelf bij witwassen betrokken lijken en om deze reden de melding beletten¹.

Zodra de CFI de melding ontvangt, bevestigt zij de ontvangst ervan.

Naast deze meldingsplicht aan de CFI overeenkomstig artikelen 20 tot 28 van de wet van 11 januari 1993 moet deze antiwitwasverantwoordelijke ook de maatregelen en procedures bedoeld in artikelen 16 en 17 uitvoeren en de schriftelijke verslagen die overeenkomstig artikel 14, § 2, tweede lid, werden opgesteld bestuderen om zo nodig, krachtens artikelen 20 tot 28 aan de CFI te melden.

Overeenkomstig artikel 16 van de wet voert deze verantwoordelijke passende interne maatregelen en controleprocedures uit om toe te zien op de naleving van de bepalingen van deze wet, alsook procedures voor communicatie en informatiecentralisatie teneinde verrichtingen die verband houden met witwassen van geld of financiering van terrorisme te voorkomen, op te sporen en te verhinderen. De interne controleprocedures houden in het bijzonder rekening met het verhoogde risico op witwassen van geld en financiering van terrorisme in de gevallen bedoeld in artikel 12 of nader bepaald door de Koning krachtens artikel 37.

¹ *Parl. St.*, Senaat, 1991-1992, nr. 468-1, blz. 18.

Overeenkomstig artikel 17 van de wet nemen deze antiwitwasverantwoordelijken passende maatregelen om hun werknemers en vertegenwoordigers vertrouwd te maken met de bepalingen van deze wet. Deze maatregelen houden in dat de betrokken werknemers en vertegenwoordigers deelnemen aan speciale opleidingsprogramma's om de verrichtingen en de feiten te leren onderkennen die met witwassen van geld of financiering van terrorisme verband kunnen houden en te vernemen wat in dergelijke gevallen de te volgen procedures zijn.

3.2 In kantoren van onafhankelijke juridische beroepen en cijferberoepen bedoeld in artikel 3 van de wet van 11 januari 1993

De ondernemingen en personen bedoeld in artikel 2, § 1 en 4, zijn steeds verplicht een of meerdere personen aan te duiden die verantwoordelijk is/zijn voor de voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme. Onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen en cijferberoepen bedoeld in artikel 3 hoeven echter geen antiwitwasverantwoordelijke aan te duiden indien de structuur waarbinnen ze hun beroep uitoefenen dit verantwoordt².

De controleoverheden van onafhankelijke juridische beroepen (notarissen, gerechtsdeurwaarders en advocaten) en cijferberoepen (revisoren, accountants, erkende boekhouders en belastingconsulenten) leggen in een reglement de criteria vast om al dan niet een antiwitwasverantwoordelijke aan te duiden.

Indien op basis van deze criteria geen verantwoordelijke voor de voorkoming van witwassen en financiering van terrorisme in het kantoor moet worden aangeduid mag enkel de beoefenaar van dit beroep (notaris, gerechtsdeurwaarder, bedrijfsrevisor, accountant, boekhouder, belastingconsulent of advocaat) zelf aan de CFI melden. Het is echter niet vereist dat de beoefenaar die het dossier behandelt de melding verstuurt.

Voor advocaten dient een melding verplicht via de stafhouder van de Orde waartoe zij behoren te verlopen (zie infra, hoofdstuk 3, 1.2.4).

Zodra de CFI de melding ontvangt, bevestigt zij de ontvangst ervan.

² Zie 3.1 van dit hoofdstuk voor de beschrijving van de taken van de antiwitwasverantwoordelijke.

Hoofdstuk 2: Wat verstaat men onder “witwassen van geld” en “financiering van terrorisme”?

Deel 1: Witwassen van geld

Voor de toepassing van deze wet wordt verstaan onder “witwassen van geld” (artikel 5, § 1):

- de omzetting of overdracht van geld of activa met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken is bij een misdrijf waaruit dit geld of deze activa voortkomen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden;
- het verhelen of verhullen van de aard, oorsprong, vindplaats, vervreemding verplaatsing of eigendom van geld of activa waarvan men de illegale herkomst kent;
- de verwerving, het bezit of het gebruik van geld of activa waarvan men de illegale herkomst kent;
- de deelneming aan, de medeplichtigheid tot, de poging tot, de hulp aan, het aanzetten tot, het vergemakkelijken van of het geven van raad betreffende een van de in de drie voorgaande punten bedoelde daden.

De wet heeft betrekking op witwassen van geld of activa wanneer deze voortkomen uit (artikel 5, § 3):

1° een misdrijf dat in verband staat met:

- terrorisme of de financiering van terrorisme;
- georganiseerde misdaad;
- illegale drughandel;
- illegale handel in wapens, goederen en koopwaren, met inbegrip van antipersoonsmijnen en/of submunitie;
- handel in clandestiene werkkrachten;
- mensenhandel;
- exploitatie van de prostitutie;
- illegaal gebruik bij dieren van stoffen met hormonale werking of illegale handel in dergelijke stoffen;
- illegale handel in menselijke organen of weefsels;
- fraude ten nadele van de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen;
- ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd;
- verduistering door personen die een openbare functie uitoefenen en corruptie;
- ernstige milieucriminaliteit;
- namaak van muntstukken of bankbiljetten;
- namaak van goederen;
- zeeroverij.

- 2° een beursmisdrijf, het onwettig openbaar aantrekken van spaargelden of het verlenen van beleggingsdiensten, diensten van valutahandel of van geldoverdracht zonder vergunning;
- 3° een oplichting, misbruik van vertrouwen, misbruik van vennootschapsgoederen, een gijzeling, een diefstal of afpersing, of een misdrijf dat verband houdt met de staat van faillissement.

Artikel 5, § 1, van de wet van 11 januari 1993 definieert het materiële en het morele element van witwassen waarbij het begrip illegale herkomst van geld of activa centraal staat. Artikel 5, § 3, van deze wet bepaalt dat voor de toepassing van deze wet de herkomst van geld of activa illegaal is wanneer ze uit een aantal beperkend opgesomde misdrijven voortkomen. De wet heeft betrekking op ernstige misdadervormen en slaat dus niet op andere vormen van witwassen van geld of activa. De bovenvermelde lijst met misdrijven is ruim genoeg om alle feiten te omvatten die in Belgisch recht met een minimale gevangenisstraf van meer dan zes maanden strafbaar zijn gesteld.

De tekst van de wet van 11 januari 1993 verwijst echter niet naar specifieke bepalingen van het strafrecht, maar in het algemeen naar bepaalde vormen van misdadigheid, door woorden te gebruiken zoals ze in hun gewone betekenis in de omgangstaal worden gebruikt³. Voor de CFI zijn § 1 en § 3 van artikel 5 van de wet onlosmakelijk met elkaar verboden opdat de CFI haar filterrol kan vervullen, voor melders is dit geenszins het geval. Het werd overigens reeds meermaals bevestigd dat het niet de taak is van de meldingsplichtige ondernemingen, personen en beroepen het onderliggende misdrijf te bepalen van de vastgestelde feiten of verrichtingen waarbij vermoedens van witwassen of financiering van terrorisme bestaan (zie infra, hoofdstuk 3, deel 1, 1.1).

Het dient te worden vermeld dat de wet van 15 juli 1993⁴ houdende dringende bepalingen inzake fraudebestrijding de wet van 11 januari 1993 wijzigde door het begrip “ernstige en georganiseerde fiscale fraude waarbij bijzonder ingewikkelde mechanismen of procedés van internationale omvang worden aangewend” als onderliggend misdrijf van witwassen te vervangen door het begrip “ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd”. De wijziging was bedoeld om de definitie van fiscale fraude zoals toegepast door de wet in overeenstemming te brengen met de nieuwe [aanbevelingen](#) van de Financiële Actiegroep (FAG) van februari 2012.

Sinds de herziening van de aanbevelingen in februari 2012 omvatten deze ook strafrechtelijke fiscale misdrijven (de vertaling van “serious tax crime” in het Engels). Elk land kan, overeenkomstig het nationale recht, beslissen hoe deze misdrijven worden gedefinieerd en welke specifieke elementen ze tot ernstige misdrijven omvormen. Op deze manier zijn de huidige aanbevelingen van de FAG specifiek en dragen ze tevens bij tot een betere coördinatie tussen de belastingdiensten van verschillende landen.

³ Het Grondwettelijk Hof bevestigde in haar arrest nr. 10/2008 van 23 januari 2008 dat deze woorden voldoende expliciet zijn om het de ondernemingen en personen beoogd door de wet van 11 januari 1993 mogelijk te maken na te gaan of de oorsprong van het geld waarvan wordt vermoed dat het wordt witgewassen, illegaal is in de zin van de wet en dat deze dus voldoende expliciet zijn om te voldoen aan het beginsel van de voorzienbaarheid van de strafbaarstelling (hoofdstuk VI van de wet van 11 januari 1993).

⁴ Belgisch Staatsblad, 19 juli 2013, blz. 45431.

Dankzij deze nieuwe definitie kan het witwassen van geld voortkomend uit fiscale fraude daarenboven doeltreffender worden bestreden. De CFI zal na de goedkeuring van deze wijziging ook het witwassen van geld voortkomend uit ernstige fiscale fraude kunnen aanpakken die helemaal niet georganiseerd is maar die bijvoorbeeld door de grote bedragen van de fraude als ernstig kan worden beschouwd.

De ernst van het fiscale misdrijf kan worden beoordeeld op basis van de aanmaak en/of het gebruik van valse stukken, maar ook het omvangrijke bedrag van de verrichting en de abnormale aard van dit bedrag gelet op de activiteiten of het eigen vermogen van de cliënt, alsook het voorkomen van een van de indicatoren van het Koninklijk Besluit van 3 juni 2007 (zie infra, hoofdstuk 3, deel 7).

In de nieuwe definitie van fiscale fraude wordt de mate van organisatie één van de criteria van de ernst ervan, zonder dat dit vereist is om als dusdanig te worden beschouwd.

De begrippen die in het strafwetboek en in de preventieve antiwitwaswet worden gebruikt werden op elkaar afgestemd.

De wetgever heeft de begrippen “ernstige” en “georganiseerde” fraude in de memorie van toelichting van de programmawet van 27 april 2007 (*Parl. St. Kamer*, nr. 51-3058/1, blz. 52) nader omschreven en hier wordt in de memorie van toelichting van de wet van 15 juli 2013 (DOC 53 2763/001, blz. 8) naar verwezen:

- Het ernstige karakter van fraude slaat voornamelijk op:
 - o “de aanmaak en/of het gebruik van valse stukken;
 - o het omvangrijke bedrag van de verrichting en het abnormale karakter van dit bedrag gelet op de activiteiten of het eigen vermogen van de cliënt”.

- Het georganiseerde karakter van de fiscale fraude wordt omschreven als “het gebruik van een constructie die opeenvolgende verrichtingen voorziet en/of de tussenkomst van een of meerdere tussenpersonen, waarin hetzij complexe mechanismen worden gebruikt, hetzij procedés van internationale omvang (ook al worden ze gebruikt op nationaal niveau). De complexe mechanismen blijken uit het gebruik van simulatie- of verbergingsmechanismen die onder andere een beroep doen op vennootschapsstructuren of juridische constructies”.

Deel 2: Financiering van terrorisme

Onder financiering van terrorisme wordt verstaan (artikel 5, § 2):

de verstrekking of verzameling van fondsen, op welke wijze ook, rechtstreeks of onrechtstreeks, met de bedoeling of wetende dat deze geheel of gedeeltelijk zullen worden gebruikt:

- door een terrorist, of
- een terroristische organisatie, of
- voor het plegen van een of meerdere terroristische daden.

Om van financiering van terrorisme te kunnen spreken hoeven de fondsen dus niet daadwerkelijk te zijn gebruikt om een of meerdere terroristische daden te plegen, noch met een of meerdere specifieke terroristische daden verband te houden.

De FAG publiceerde in april 2002 een document waarin de werkwijzen van financiering van terrorisme en financiële activiteiten die mogelijke aanwijzingen vormen van dergelijke financiering worden beschreven: [Guidance for Financial institutions in Detecting Terrorist Financing, FATF, 24 April 2002](#). Deze richtlijnen zijn bedoeld om financiële instellingen en andere kwetsbare instellingen te helpen bij het opsporen en melden van activiteiten van financiering van terrorisme.

Hoofdstuk 3: In welke gevallen melden?

Deel 1: Meldingen van verdachte feiten of verrichtingen (artikelen 23 tot 26 van de wet)

1.1. Algemene regels

De meldingsplicht van een verdachte verrichting of een verdacht feit is een individuele verplichting eigen aan elke onderneming en persoon bedoeld in de wet.

Ook wanneer een melder weet dat dit feit of deze verrichting reeds door een andere onderneming of een andere persoon bedoeld in de wet werd gemeld meldt hij eveneens aan de CFI. Bank / notaris X moet melden ook al weet hij/zij dat bank / notaris Y reeds heeft gemeld.

Deze verplichting geldt ook nog wanneer deze verrichtingen of feiten reeds aan de gerechtelijke overheden werden doorgemeld. Deze verplichting geldt ook nog wanneer de cliënt beslist de aangekondigde verrichting niet uit te voeren. Ook elke poging tot witwassen of financiering van terrorisme valt onder deze meldingsplicht.

Er moet worden benadrukt dat het niet de taak is van de meldingsplichtige ondernemingen en personen het onderliggende misdrijf te bepalen van de vastgestelde feiten of verrichtingen waarbij vermoedens van witwassen of financiering van terrorisme bestaan. In de meeste gevallen zijn melders niet in staat het onderliggende misdrijf te achterhalen dat aan de basis ligt van verrichtingen die ze vaststellen. Het behoort immers tot de opdracht van de CFI via een grondige ontleding de binding op te sporen tussen de gemelde verrichting en één van de door de wet opgesomde misdaadvormen⁵.

Dit wordt overigens bevestigd in de nieuwe aanbevelingen 20 en 21 van de FAG die in februari 2012 werden goedgekeurd.

Aanbeveling 20 stelt dat moet worden gemeld zodra er een vermoeden bestaat of gegronde redenen bestaan om te vermoeden dat de fondsen *de opbrengst zijn van een misdrijf of met financiering van terrorisme verband houden*.

Aanbeveling 21 van de FAG stelt bovendien dat melders wettelijk moeten worden beschermd tegen strafrechtelijke of burgerlijke aansprakelijkheid bij de schending van enige regel over de openbaarmaking van informatie opgelegd in een overeenkomst of enige wettelijke, reglementaire of administratieve bepaling wanneer ze te goeder trouw vermoedens aan het meldpunt bekendmaken, *ook al wisten ze niet precies wat het onderliggende misdrijf was of indien de illegale activiteit waarop het vermoeden gebaseerd was zich ook daadwerkelijk heeft voorgedaan*. Artikel 32 van de wet voert deze immuniteit in⁶.

⁵ Senaat, nr. 1323/1, G.Z. 1994-1995, blz. 5 en Senaat, nr. 1335/1 en 1336/1, G.Z. 1997-1998, blz. 18.

⁶ Deze immuniteit zal bij de omzetting van de vierde antiwitwasrichtlijn nog worden versterkt en uitgebreid.

De preventieve wetgeving heeft een meer beperkte definitie van witwassen dan de strafrechtelijke benadering: de CFI heeft krachtens de wet een filterrol, er wordt een onderscheid gemaakt tussen meldingen waar de financiële en niet-financiële sector meewerkt door ernstige misdrijven te melden en anderzijds meldingen die de sociale en economische orde minder schade toebrengen.

Doordat de CFI als filter optreedt wordt vermeden dat het parket met niet-relevante meldingen wordt overspoeld⁷. Dit weerhoudt melders er evenwel niet van naar een of ander onderliggend misdrijf te verwijzen wanneer ze weten of vermoeden dat het witgewassen geld voortkomt uit een misdrijf dat op de lijst vermeld staat.

Bovendien is de meldingsplicht reeds bij het geringste vermoeden van toepassing. Dit is het geval indien de melder niet kan uitsluiten dat de verrichting of feit waarvan hij kennis heeft verband houdt met witwassen of financiering van terrorisme⁸.

1.2 Wanneer melden?

1.2.1 Voor de ondernemingen en personen bedoeld in artikel 2, §1 (artikelen 23 tot 25 van de wet)

Wanneer de in artikel 2, § 1, bedoelde ondernemingen of personen weten of vermoeden dat een uit te voeren verrichting verband houdt met witwassen of financiering van terrorisme, brengen zij dit, vooraleer de verrichting uit te voeren, ter kennis van de CFI (artikel 23).

Deze melding vermeldt binnen welke termijn de verrichting moet worden uitgevoerd. In voorkomend geval tekent de CFI verzet aan.

De CFI kan zich tegen de uitvoering van elke verrichting in een melding verzetten indien zij dit wegens het ernstige of dringende karakter van deze zaak nodig acht. De CFI bepaalt op welke verrichtingen evenals op welke bankrekeningen het verzet betrekking heeft (artikel 23, § 2). Dit verzet verhindert de uitvoering van de verrichtingen tijdens maximaal vijf werkdagen te rekenen vanaf de kennisgeving van het verzet. Indien de CFI van oordeel is dat het verzet moet worden verlengd, meldt zij dit onverwijld aan de procureur des Konings of aan de federale procureur die de nodige beslissingen neemt (artikel 23, § 2).

De CFI brengt haar beslissing onmiddellijk per telefax of, bij gebrek daaraan, op enige andere schriftelijke wijze, ter kennis van de betrokken onderneming of persoon. Indien binnen de in de melding (door de melder) gestelde termijn geen verzet ter kennis is gebracht of op het einde van het verzet en indien deze maatregel niet werd verlengd mag de betrokken instelling of persoon de verrichting uitvoeren (artikel 23, §3).

⁷ Parl. St., Kamer, 1992-1993, nr. 689/2, blz. 3. ; A. DE NAUW, *Les métamorphoses administratives du droit pénal de l'entreprise*, Gent, Mys & Breesch, 1994, blz. 135.

⁸ Memorie van toelichting, Parl. St., Kamer, 1997-1998, nr. 1335/1, blz. 18.

Artikel 24 wijkt echter af van de regel dat moet worden gemeld vooraleer de verrichting uit te voeren indien het gezien de aard van de verrichting niet mogelijk is de uitvoering van de verrichting uit te stellen of omdat uitstel van aard zou kunnen zijn de vervolging van de begunstigden van het vermeende witwassen van geld en de vermeende financiering van terrorisme te beletten.

De melding dient dan **onmiddellijk na** de uitvoering van de verrichting te gebeuren. In dit geval wordt de reden vermeld waarom een kennisgeving, vooraleer de verrichting uit te voeren, niet mogelijk was.

Overeenkomstig artikel 25 moet algemene informatie of een feit dat vermoedens van witwassen of financiering van terrorisme oproept ook **onmiddellijk** schriftelijk of elektronisch aan de CFI worden gemeld. Het kan bijvoorbeeld gaan over een reeks verrichtingen die afzonderlijk geen argwaan wekken maar waarvan het verband met witwassen van geld of met financiering van terrorisme slechts a posteriori blijkt.

1.2.2 Voor notarissen, gerechtsdeurwaarders, cijferberoepen (artikel 26, § 1 van de wet)

Notarissen, gerechtsdeurwaarders en cijferberoepen melden **onmiddellijk** schriftelijk of elektronisch aan de CFI wanneer ze, bij de uitoefening van hun beroep, feiten vaststellen waarvan zij weten of vermoeden dat ze verband houden met witwassen of financiering van terrorisme. Zodra de CFI de melding ontvangt, bevestigt zij de ontvangst ervan.

Deze personen delen die informatie echter niet mee wanneer zij deze, binnen het kader van hun beroepsuitoefening, van één van hun cliënten ontvangen of over één van hun cliënten verkrijgen bij het bepalen van de rechtspositie van hun cliënt, tenzij zij zelf deelnemen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten voor financiering van terrorisme, zij het juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme verstrekken, of zij weten dat hun cliënt juridisch advies wenst voor deze doeleinden.

Naar aanleiding van arrest nr. 10 van 23 januari 2008 van het Grondwettelijk Hof besliste de wetgever dat net zoals advocaten ook notarissen, bedrijfsrevisoren, accountants, belastingconsulenten, erkende boekhouders en boekhouders-fiscalisten van de vrijstelling genieten om te melden aan de CFI wanneer zij binnen het kader van hun beroepsuitoefening *juridisch advies* verschaffen.

Het Grondwettelijk Hof definieert in voormeld arrest het verstrekken van juridisch advies, als het *“informereren van de cliënt over de staat van de wetgeving die van toepassing is op zijn persoonlijke situatie of op de verrichting die hij overweegt, of hem te adviseren over de wijze waarop die verrichting binnen het wettelijk kader kan worden uitgevoerd”*.

Juridisch advies dient bijgevolg aan de beroepsgeheimhoudingsplicht onderworpen te blijven, tenzij de beoefenaar van het beroep:

- deelneemt aan witwasactiviteiten of activiteiten voor financiering van terrorisme,
- het juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme wordt verstrekt, of
- weet dat zijn cliënt juridisch advies wenst voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme.

In deze gevallen is de meldingsplicht gewettigd.

1.2.3 Voor de uitbaters van kansspelen (artikel 26, § 2, van de wet)

Wanneer een uitbater van een casino weet of vermoedt dat een verrichting verband houdt met witwassen of financiering van terrorisme brengt hij dit **onmiddellijk** schriftelijk of elektronisch ter kennis van de CFI. Zodra de CFI de melding ontvangt, bevestigt zij de ontvangst ervan (artikel 26 § 2, eerste lid).

Naast deze subjectieve beoordeling moet de uitbater van een casino ook de verrichtingen, waarvan de lijst op advies van de CFI door de Koning wordt opgesteld (artikel 26, § 2, tweede lid), aan de CFI melden. Deze lijst met objectieve criteria werd opgesteld bij Koninklijk Besluit van 6 mei 1999⁹, de uitbaters van casino's melden **onmiddellijk** schriftelijk of elektronisch aan de CFI zodra ze een van de onderstaande objectieve criteria vaststellen:

- 1° aan- of verkoop van speelpenningen door een cliënt gepaard gaande met of voorafgegaan door het gebruik van valse identiteitsstukken, van een alias of van eender welk middel waardoor zijn identificatie bemoeilijkt wordt;
- 2° verkoop of omruiling door een cliënt van speelpenningen voor een bedrag van 1000 EUR of méér, afkomstig van andere casino's;
- 3° aankoop van speelpenningen door een cliënt voor een bedrag van 10000 EUR of méér tegen betaling in speciën of door middel van een bank- of kredietkaart;
- 4° aankoop van speelpenningen door een cliënt voor een bedrag van 2500 EUR of méér tegen buitenlandse deviezen;
- 5° verkoop van speelpenningen door een cliënt voor een bedrag van 2500 EUR of méér tegen één of méér cheques of overschrijvingen;
- 6° aankoop van speelpenningen door een cliënt voor een bedrag dat buiten verhouding staat met zijn gekende financiële toestand;
- 7° verkoop van speelpenningen door een cliënt, wanneer het spelgedrag van deze cliënt niet in overeenstemming te brengen is met een normaal spelpatroon en het winstoogmerk blijkbaar afwezig of ondergeschikt is;
- 8° het in bewaring geven door een cliënt van speciën, cheques of andere waarden voor een bedrag van 2 500 EUR of méér;
- 9° uitbetaling van speelpenningen op verzoek van een cliënt aan een derde;
- 10° uitbetaling van speelpenningen waarbij de cliënt om een betalingsbewijs verzoekt;
- 11° regelmatige aan- of verkoop van speelpenningen door een cliënt onder bovengemelde grensbedragen, waarbij aanleiding is te veronderstellen dat deze daarmee melding wil voorkomen.

⁹ Koninklijk Besluit van 6 mei 1999 tot uitvoering van artikel 26, § 2, tweede lid, van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

1.2.4. Voor advocaten (artikel 26, § 3 van de wet)

Krachtens artikel 26, § 3 van de wet moeten advocaten die, bij de uitoefening van de in artikel 3, 5° van de wet opgesomde activiteiten, feiten vaststellen waarvan zij weten of vermoeden dat ze verband houden met witwassen of financiering van terrorisme, de **stafhouder van de Orde waartoe zij behoren**, daarvan **onmiddellijk** op de hoogte brengen.

Advocaten delen die informatie echter niet mee wanneer zij deze van één van hun cliënten ontvangen of over één van hun cliënten verkrijgen wanneer zij de rechtspositie van hun cliënt bepalen, dan wel die cliënt in of in verband met een rechtsgeding verdedigen of vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie vóór, gedurende of na een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen, tenzij zij zelf deelnemen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten voor financiering van terrorisme, zij het juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme verstrekken, of zij weten dat hun cliënt juridisch advies wenst voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme.

De stafhouder controleert of de voorwaarden waarvan sprake in artikel 3, 5° van de wet en in de voorgaande paragraaf zijn nageleefd. Indien deze voorwaarden zijn nageleefd, bezorgt hij de informatie onmiddellijk schriftelijk of elektronisch aan de CFI. Zodra de CFI de melding ontvangt, bevestigt zij de ontvangst ervan.

In haar Arrest nr. 10 van 23 januari 2008 interpreteerde het Grondwettelijk Hof de omvang van de op de advocaten rustende informatie -en samenwerkingsplicht met de CFI overeenkomstig de wet van 11 januari 1993.

In dit kader stelt het Grondwettelijk Hof dat de gegevens die de advocaat verneemt tijdens de uitoefening van de wezenlijke activiteiten van zijn beroep, ook in de materies die zijn opgesomd in artikel 3, 5° van de wet, namelijk het bijstaan en het verdedigen in rechte van de cliënt, en het juridisch advies, zelfs buiten elk rechtsgeding, door het beroepsgeheim gedekt blijven en niet ter kennis kunnen worden gebracht van de CFI.

Alleen wanneer de advocaat een activiteit uitoefent, in een van de materies die zijn opgesomd in artikel 3, 5°, buiten zijn specifieke opdracht van verdediging of vertegenwoordiging in rechte en van het verlenen van juridisch advies, kan hij worden onderworpen aan de verplichting om de gegevens waarvan hij kennis heeft aan de CFI mee te delen.

Het Grondwettelijk Hof definieert het verstrekken van juridisch advies, als het *“informereren van de cliënt over de staat van de wetgeving die van toepassing is op zijn persoonlijke situatie of op de verrichting die hij overweegt, of hem te adviseren over de wijze waarop die verrichting binnen het wettelijk kader kan worden uitgevoerd”*.

Het beroepsgeheim van de advocaat is echter niet absoluut.

In dit kader verduidelijkt het Grondwettelijk Hof in haar voormeld arrest dat de advocaat die getracht heeft een cliënt ervan te doen afzien een witwasoperatie of een operatie van financiering van terrorisme uit te voeren of

daaraan deel te nemen, activiteiten waarvan hij het onwettige karakter kent, en vaststelt dat hij daarin niet is geslaagd, ertoe gehouden is, wanneer hij zich bevindt in een situatie waarin de meldingsplicht op hem van toepassing is, de gegevens waarvan hij kennis heeft, mee te delen aan de stafhouder, die ze op zijn beurt zal doorgeven aan de CFI. In dat geval kan de betrokken advocaat niet langer optreden voor de cliënt in kwestie en moet hij de relatie met de laatstgenoemde dus beëindigen. In dat geval is er dus geen sprake meer van een vertrouwensrelatie tussen de advocaat en zijn cliënt.

Deze interpretatie stemt overeen met overweging 20 van Richtlijn 2005/60/EG waar in wordt bepaald dat: “(...) *Juridisch advies dient bijgevolg aan de beroepsgeheimhoudingsplicht onderworpen blijven, tenzij de juridische adviseur deelneemt aan witwasactiviteiten of activiteiten voor financiering van terrorisme, het juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme wordt verstrekt, of de advocaat weet dat zijn cliënt juridisch advies wenst voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme.*” In deze gevallen is de meldingsplicht gewettigd.

In het advies 45.550/2 van 22 december 2008 stelt de Raad van State dat vanuit het oogpunt van het beroepsgeheim van de advocaten de wet van 18 januari 2010 op zich geen aanleiding geeft tot kritiek en dat de bepalingen van voornoemde wet die betrekking hebben op het probleem van het beroepsgeheim van de advocaten voldoen aan de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof in het Arrest nr. 10/2008 van 23 januari 2008.

Juridisch advies blijft derhalve aan de beroepsgeheimhoudingsplicht onderworpen, tenzij de advocaat:

- deelneemt aan witwasactiviteiten of activiteiten voor financiering van terrorisme,
- het juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme wordt verstrekt, of
- weet dat de cliënt juridisch advies wenst voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme.

In deze gevallen blijft de meldingsplicht gewettigd.

Deel 2: Meldingen met betrekking tot de toepassing van maatregelen ter bevroering van de tegoeden van terroristen

Er moet bijzondere waakzaamheid aan de dag worden gelegd ten aanzien van personen en entiteiten die als terroristen worden beschouwd, niet enkel op basis van de Europese verordeningen die rechtstreeks toepasselijk¹⁰ zijn maar ook op basis van het [Koninklijk Besluit van 28 december 2006 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen de financiering van het terrorisme](#)¹¹.

Deze maatregelen schrijven de bevroering voor van tegoeden van de op een lijst gezette personen en entiteiten evenals het verbod dat tegoeden¹² of andere economische middelen¹³ van personen en entiteiten op deze lijsten¹⁴ ter beschikking worden gesteld of ze hier voordeel uit kunnen halen.

De CFI vestigt de aandacht van de ondernemingen en personen onderworpen aan de wet van 11 januari 1993 op het bericht dat door de FOD Financiën - Administratie van de Thesaurie werd bekendgemaakt in het Belgisch

¹⁰ [Verordening \(EG\) nr. 2580/2001 van de Raad van 27 december 2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme ; Verordening \(EG\) nr. 881/2002 van de Raad van 27 mei 2002 tot vaststelling van beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met het Al-Qa'ida-netwerk ; Verordening \(EU\) nr. 753/2011 van de Raad van 1 augustus 2011 betreffende beperkende maatregelen tegen bepaalde personen, groepen, ondernemingen en entiteiten in verband met de situatie in Afghanistan.](#)

¹¹ Krachtens het Koninklijk Besluit van 28 december 2006 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen de financiering van terrorisme kan België een eigen nationale lijst met personen en entiteiten opstellen die terroristische misdrijven plegen of pogen te plegen, ze vergemakkelijken of eraan meewerken en niet voorkomen op de EU-lijst. Krachtens artikel 3 van dit Koninklijk Besluit worden de tegoeden en economische middelen bevroren van de personen en entiteiten die terroristische misdrijven plegen of pogen te plegen, ze vergemakkelijken of eraan meewerken, die niet beoogd worden door het Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB, door Verordening (EG) nr. 2580/2001 en door Verordening (EG) nr. 881/2002, en die vermeld worden op de lijst in bijlage van het voormelde Koninklijk Besluit, opgemaakt door het Ministerieel Comité voor inlichting en veiligheid op basis van de evaluaties van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, na overleg met de bevoegde gerechtelijke overheid en goedgekeurd door de Ministerraad. Er worden geen tegoeden of economische middelen direct of indirect ter beschikking gesteld aan of ten behoeve van de personen of entiteiten die op deze lijsten voorkomen.

¹² Onder "tegoeden" wordt verstaan financiële activa en economische voordelen van enigerlei aard, met inbegrip van:

- a) de financiële instrumenten zoals gedefinieerd in artikel 2, 1°, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten;
- b) contanten, cheques, geldvorderingen, wissels, postwissels en andere betaalmiddelen;
- c) deposito's bij financiële instellingen of andere entiteiten, saldo's op rekeningen, schulden en schuldbewijzen;
- d) in het openbaar en onderhands verhandelde waardepapieren en schuldbewijzen, met inbegrip van aandelen, certificaten van waardepapieren, obligaties, promesses, warrants, schuldbekentenissen en derivatencontracten;
- e) interesten, dividenden of andere inkomsten over of waarde voortkomende uit of gegenereerd door activa;
- f) krediet, recht op compensatie, garanties, uitvoeringsgaranties of andere financiële verplichtingen;
- g) kredietbrieven, cognossementen, koopbrieven;
- h) bewijsstukken van een belang in fondsen of financiële middelen;
- i) ieder ander exportfinancieringsbewijs.

Onder "bevroering van tegoeden" wordt verstaan het voorkomen van het op enigerlei wijze muteren, overmaken, corrigeren, gebruiken van, omgaan met of toegang hebben tot deze tegoeden met als gevolg wijziging van hun omvang, bedrag, locatie, eigenaar, bezit, onderscheidende kenmerken, bestemming of verdere wijzigingen waardoor het gebruik van bedoelde tegoeden, inclusief het beheer van een beleggingsportefeuille mogelijk zou worden gemaakt.

¹³ Onder "economische middelen" wordt verstaan activa van enigerlei aard, materieel of immaterieel, roerend of onroerend, die geen tegoeden vormen, maar kunnen worden gebruikt om tegoeden, goederen of diensten te verkrijgen.

Onder "bevroering van economische middelen" wordt verstaan het voorkomen van het gebruik ervan om op enigerlei wijze tegoeden, goederen of diensten te verkrijgen, inclusief het verkopen, verhuren of verhypothekeren ervan.

¹⁴ Zie http://eas.europa.eu/cfsp/sanctions/consol-list_en.htm

Staatsblad van 18 mei 2009 betreffende de toepassing van maatregelen ter bevrozing van de tegoeden van terroristen.

De CFI vestigt ook de aandacht op het document van de FAG met [beste praktijken inzake financiële sancties met betrekking tot terrorisme en financiering van terrorisme \(aanbeveling 6\)](#), dat in juni 2013 werd gepubliceerd. Verder wijst de CFI nog op het document “*Restrictieve maatregelen (sancties) – Actualisering van de beste praktijken van de EU voor de doeltreffende implementatie van restrictieve maatregelen*” van 24 april 2008, <http://register.consilium.europa.eu/pdf/nl/08/st08/st08666-re01.nl08.pdf>.

De maatregelen voor de bevrozing van tegoeden van terroristen zijn bedoeld voor elke natuurlijke persoon of rechtspersoon (waaronder elke onderneming of persoon onderworpen aan de wet van 11 januari 1993) alsook elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die in contact zou kunnen komen met de op een lijst voorkomende personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen de financiering van terrorisme. Dit zijn dus maatregelen van algemene strekking.

De ondernemingen en personen die onder de wet van 11 januari 1993 vallen zijn bijgevolg verplicht na te gaan of de op een lijst gezette personen en entiteiten deel uitmaken van hun cliënteel. Ongeacht het resultaat van deze opzoeking moeten de ondernemingen en personen die aan de wet van 11 januari 1993 onderworpen zijn onmiddellijk de Thesaurie waarschuwen. Indien uit de opzoeking blijkt dat een van hun cliënten op een lijst voorkomt moeten ze bovendien de opgelegde bevrozingsmaatregelen toepassen.

Bovendien dient bij het aangaan van een nieuwe zakelijke relatie alsook bij het uitvoeren van elke verrichting voor een nieuwe cliënt te worden nagegaan of de cliënt, zijn mogelijke lasthebbers en zijn uiteindelijke begunstigden niet voorkomen op de [consolidated list of persons, groups and entities subject to EU financial sanctions](#).

De informatie over de bevrozing van tegoeden of economische middelen moeten aan de bevoegde dienst worden meegedeeld, namelijk de Federale Overheidsdienst Financiën, Thesaurie, http://iefa.fgov.be/nl/Topics_Sanctions.htm

Dit kan:

- per brief: Federale Overheidsdienst Financiën, Internationale en Europese Financiële Aangelegenheden (IEFA), Thesaurie, Kunstlaan 30, 1040 Brussel,
- per fax: +32 (0)257 95 837
- per e-mail: quesfinvragen.tf@minfin.fed.be

Indien de opzoeken aanleiding geven tot een vermoeden van witwassen van geld, in het bijzonder in verband met terrorisme, of een vermoeden van financiering van terrorisme moet dit onmiddellijk aan de CFI worden gemeld. Advocaten brengen de stafhouder van de Orde waartoe zij behoren onmiddellijk op de hoogte.

Deel 3: Melding van vermoeden van financiering van proliferatie van massavernietigingswapens

3.1 Algemene context

Aangezien de proliferatie van kern-, chemische en biologische wapens (de zogenoemde “massavernietigingswapens”) en de financiering ervan een bedreiging vormen voor de wereldvrede keurde de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en vervolgens ook de Europese Unie sinds 2006 resoluties goed om dit tegen te gaan. Deze resoluties hebben in het bijzonder betrekking op Noord-Korea en Iran en omvatten niet enkel maatregelen met verbodsbepalingen of beperkingen die van toepassing zijn op het leveren van onderdelen van massavernietigingswapens aan deze landen of technische bijstand die kan bijdragen tot programma’s voor de vervaardiging van zulke wapens. Ze omvatten eveneens beperkende maatregelen, verbodsmaatregelen en bevroeringsmaatregelen van tegoeden van personen en entiteiten die volgens de Veiligheidsraad bijdragen tot de proliferatie van massavernietigingswapens. Hierin worden alle landen verzocht de nodige maatregelen te nemen om financiële bijstand, investeringen of financiering te verhinderen die zouden kunnen bijdragen tot programma’s voor de proliferatie van massavernietigingswapens van deze landen.

Volgend op deze resoluties keurde de FAG bij de herziening van haar 40 aanbevelingen in februari 2012 een nieuwe aanbeveling 7 en een nieuwe noot ter interpretatie goed met de bedoeling gerichte financiële sancties met betrekking tot proliferatie doeltreffender toe te passen wanneer de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties landen vraagt zulke sancties te nemen. Met betrekking tot gerichte financiële sancties in verband met de financiering van proliferatie van massavernietigingswapens publiceerde de FAG ook niet-bindende richtsnoeren, landen worden verzocht bij de tenuitvoerlegging van relevante resoluties van de Veiligheidsraad met deze richtsnoeren rekening te houden¹⁵.

Dit werd in de normen van de FAG (nl. de 40 aanbevelingen) verwerkt, de FAG zal de toepassing van deze verplichtingen op nationaal vlak beoordelen. De FAG vereist onder meer dat landen zowel op politiek als op operationeel vlak over procedures beschikken om op dit gebied samen te werken¹⁶. De FAG publiceerde hierover in februari 2012 een document met beste praktijken die landen moeten helpen bij de toepassing van de nieuwe aanbeveling 2 betreffende de nationale samenwerking op het vlak van financiering van proliferatie¹⁷.

¹⁵ [Combating Proliferation Financing: A Status Report on Policy Development and Consultation, February 2010](#) ; [FATF Guidance regarding The Implementation of Financial Provisions of United Nations Security Council Resolutions to Counter the Proliferation of Weapons of Mass Destruction \(June 2013\)](#).

¹⁶ Goede samenwerking op nationaal vlak is bijzonder belangrijk voor de toepassing van Resolutie 1540 van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

¹⁷ [FATF Best Practices Paper to Recommendation 2 Information Sharing And Exchange Related To The Financing of Proliferation, Among Relevant Authorities At The Domestic Level, februari 2012](#).

3.2 Melding met betrekking tot beperkende maatregelen ten aanzien van Iran¹⁸

Verordening (EU) Nr. 267/2012 van de Raad van 23 maart 2012 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran keurt bijkomende beperkende maatregelen ten aanzien van Iran goed.

Deze beperkende maatregelen omvatten meer bepaald aanvullende beperkingen op de handel in goederen en technologie voor tweërlei gebruik, alsook op essentiële uitrusting en technologie die kunnen worden gebruikt in de petrochemische industrie, een verbod op de invoer van aardolie, aardolieproducten en petrochemische producten uit Iran, alsook een verbod op investeringen in de petrochemische industrie.

Voorts moet de handel in goud, edele metalen en diamanten met de regering van Iran, alsook de levering van nieuwe bankbiljetten en munten aan of ten behoeve van de Centrale Bank van Iran worden verboden.

Gezien de pogingen van Iran om zijn financiële stelsel te gebruiken om de sancties te omzeilen, is grotere waakzaamheid noodzakelijk ten aanzien van de activiteiten van de kredietinstellingen en financiële instellingen van Iran, teneinde te vermijden dat deze verordening omzeild wordt, met inbegrip van de bevrozing van de tegoeden van de Centrale Bank van Iran alsook de bevrozing van tegoeden van natuurlijke personen en rechtspersonen, entiteiten en instellingen bedoeld in deze verordening.

Wat de verplichtingen van financiële instellingen en kredietinstellingen, bedoeld in artikel 2, § 1 van de wet van 11 januari 1993 ten aanzien van de CFI betreft vermeldt en versterkt artikel 30.6 d) van Verordening (EU) Nr. 267/2012 de verplichtingen voor klantenonderzoek en meldingsplicht die voorheen krachtens Verordening (EU) nr. 961/2010 van toepassing waren.

Artikel 30.6, d) van de Verordening bepaalt:

“Kredietinstellingen en financiële instellingen die onder deze verordening vallen, dienen bij verrichtingen met de in lid 1, onder a) tot en met d), bedoelde entiteiten met het oog op het voorkomen van inbreuken op de bepalingen van deze verordening, **grotere waakzaamheid** als volgt in acht te nemen:

- a) zij zijn voortdurend oplettend op boekhoudkundig gebied, onder meer door middel van hun programma's voor klantenonderzoek;
- b) zij eisen dat bij betaalopdrachten alle informatievelden zijn ingevuld die betrekking hebben op de opdrachtgever en de begunstigde van de betrokken transactie; indien deze informatie niet is verstrekt, moet de transactie worden geweigerd;
- c) zij bewaren alle transactiedocumenten gedurende vijf jaar en leggen deze op verzoek aan de nationale autoriteiten over;

¹⁸ De geconsolideerde versie van Verordening (EU) nr. 267/2012 vindt u via de koppeling: [consolidated version RES 267/2012](#).

- d) **indien zij redelijke gronden hebben om te vermoeden dat de activiteiten met kredietinstellingen en financiële instellingen een inbreuk kunnen vormen op de bepalingen van deze verordening, melden zij dit terstond bij de financiële-inlichtingeneenheid (FIE) of een andere door de betrokken lidstaat aangewezen bevoegde instantie, onverminderd de artikelen 5 en 23. De FIE of een andere bevoegde autoriteit fungeert als nationaal centrum voor de ontvangst en analyse van gemelde verdachte transacties met betrekking tot mogelijke inbreuken op deze verordening. De FIE of de andere bevoegde instantie heeft snel, direct of indirect, toegang tot de financiële, administratieve en rechtshandavingsinformatie die zij nodig heeft om deze taak, met inbegrip van de analyse van gemelde verdachte transacties, naar behoren te vervullen.”**

De meldingsplicht is van toepassing op financiële instellingen en kredietinstellingen bedoeld in artikel 2, § 1, van de wet die verrichtingen uitvoeren met:

- a) financiële instellingen, kredietinstellingen en wisselkantoren die gevestigd zijn in Iran;
- b) onder deze verordening vallende bijkantoren en dochtermaatschappijen van in Iran gevestigde financiële instellingen, kredietinstellingen en wisselkantoren;
- c) niet onder deze verordening vallende bijkantoren en dochtermaatschappijen van in Iran gevestigde financiële instellingen, kredietinstellingen en wisselkantoren; en
- d) financiële instellingen, kredietinstellingen en wisselkantoren die niet in Iran gevestigd zijn, maar onder zeggenschap van in Iran gevestigde personen, entiteiten of lichamen staan,

Overeenkomstig artikel 30.6, d) van de Verordening wordt de CFI als bevoegde autoriteit aangeduid voor de ontvangst en analyse van gemelde verdachte transacties met betrekking tot mogelijke financiering van proliferatie of die in het algemeen betrekking hebben op activiteiten met financiële instellingen en kredietinstellingen die een inbreuk kunnen vormen op de bepalingen van deze verordening.

Verordening (EU) Nr. 267/2012 is verbindend in al haar onderdelen en is sinds 24 maart 2012 (dag van publicatie in het Publicatieblad van de Europese Unie) rechtstreeks toepasselijk in alle lidstaten van de Europese Unie.

3.3 Melding met betrekking tot beperkende maatregelen ten aanzien van de Democratische Volksrepubliek Korea¹⁹

Verordening (EG) Nr. 329/2007 zoals gewijzigd door Verordening (EU) nr. 1283/2009 van de Raad van 22 december 2009 legt beperkende maatregelen op ten aanzien van de Democratische Volksrepubliek Korea ("Noord-Korea" genaamd) om te voorkomen dat wordt bijgedragen tot de programma's van Noord-Korea in verband met kernwapens, andere massavernietigingswapens of ballistische raketten.

Verordening (EG) Nr. 329/2007 verplicht financiële instellingen en kredietinstellingen bedoeld in artikel 2, § 1 van de wet van 11 januari 1993 sinds 22 december 2009 onder meer tot klantenonderzoek en melding bij vermoedens van financiering van proliferatie van massavernietigingswapens.

Artikel 11 *bis* van de Verordening bepaalt:

"1. Teneinde te voorkomen dat hun verrichtingen met kredietinstellingen en financiële instellingen die onder het toepassingsgebied van lid 2 vallen bijdragen tot de programma's van Noord-Korea in verband met kernwapens, andere massavernietigingswapens of ballistische raketten, nemen de onder artikel 16 vallende kredietinstellingen en financiële instellingen het volgende in acht:

- a) zij betrachten voortdurende waakzaamheid op boekhoudkundig gebied, onder meer door middel van hun programma's voor klantenonderzoek en in het kader van hun verplichtingen op het gebied van het voorkomen van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme;
- b) zij eisen dat bij betaalopdrachten alle informatievelden zijn ingevuld die betrekking hebben op de opdrachtgever en de begunstigde van de betrokken transactie; indien deze informatie niet is verstrekt, moet de transactie worden geweigerd;
- c) zij bewaren alle transactiedocumenten gedurende vijf jaar en leggen deze op verzoek aan de nationale autoriteiten over; en
- d) **zij melden elk vermoeden, of elke redelijke grond voor het vermoeden dat geld voor de financiering van proliferatie wordt gebruikt, terstond bij de financiële inlichtingeneenheid (FIE) of een andere door de betrokken lidstaat aangewezen bevoegde instantie, zoals aangeduid op de in bijlage II genoemde internetsites, onverminderd artikel 3, lid 1, of artikel 6. De FIE of een andere bevoegde autoriteit fungeert als nationaal centrum voor de inontvangstneming en analyse van meldingen van verdachte transacties met betrekking tot de mogelijke financiering van proliferatie. De FIE of een andere bevoegde autoriteit moet snel direct of indirect toegang kunnen krijgen tot de financiële, administratieve en rechtshandhavinginformatie die zij nodig heeft om deze taak, met inbegrip van de analyse van gemelde verdachte transacties, naar behoren te vervullen."**

¹⁹ De geconsolideerde versie van Verordening (EU) nr. 329/2007 vindt u via de koppeling: [consolidated version RES 329/2007](#).

2. De in lid 1 bedoelde maatregelen zijn van toepassing op financiële instellingen die transacties uitvoeren met:

- a) kredietinstellingen en financiële instellingen die gevestigd zijn in Noord-Korea;
- b) de onder artikel 16 vallende bijkantoren en dochtermaatschappijen van de in bijlage VI genoemde, in Noord-Korea gevestigde kredietinstellingen en financiële instellingen;
- c) niet onder artikel 16 vallende bijkantoren en dochtermaatschappijen van de in bijlage VI genoemde, in Noord-Korea gevestigde kredietinstellingen en financiële instellingen; en
- d) niet onder artikel 16 vallende en niet in Noord-Korea gevestigde kredietinstellingen en financiële instellingen die onder zeggenschap staan van in Noord-Korea gevestigde personen en entiteiten die genoemd worden in bijlage VI.

Overeenkomstig artikel 11*bis* van de Verordening wordt de CFI als bevoegde autoriteit aangeduid voor de inontvangstneming en analyse van gemelde verdachte transacties met betrekking tot mogelijke financiering van proliferatie.

Deel 4: Melding ingevolge ontbrekende of onvolledige informatieverstrekking betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler²⁰

Krachtens artikel 10 van Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 moet de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde ontbrekende of onvolledige informatieverstrekking over de betaler in aanmerking nemen bij de beoordeling of de geldovermaking, dan wel enigerlei daarmee verband houdende transactie, verdacht is en of dit desgevallend aan de CFI moet worden gemeld.

Krachtens de nieuwe aanbeveling 16 van de FAG die in februari 2012 werd herzien en de noot ter interpretatie moeten financiële instellingen niet enkel de vereiste en gecontroleerde informatie over de betaler bijvoegen maar eveneens de vereiste informatie (zonder controleplicht) over de begunstigde bij elektronische overschrijvingen en andere bijhorende berichten.

Momenteel wordt binnen de Europese Unie een Voorstel voor een Verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie – COM/2013/044 final – 2013/0024 (COD) besproken, ter herziening van Verordening (EG) nr. 1781/2006 om deze verordening met de nieuwe aanbeveling 16 in overeenstemming te brengen.

²⁰ Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler (Publicatieblad van de Europese Unie, 8 december 2006, L345/1).

Wanneer dit Voorstel voor een verordening wordt goedgekeurd zal de betalingsdienstaanbieder van de begunstigde ontbrekende of onvolledige informatie over de betaler alsook van de begunstigde in aanmerking moeten nemen om te beoordelen of de geldovermaking, dan wel enige daarmee verband houdende transactie, verdacht is en aan de financiële inlichtingeneenheid moeten worden gemeld.

Deel 5: Melding ingevolge problemen bij het uitvoeren van het klantenonderzoek (artikelen 7, §4, 8, §4 en 9 van de wet)

Overeenkomstig artikel 7, § 4 van de wet mogen de in artikelen 2, § 1, 3 en 4 bedoelde ondernemingen en personen van de wet geen zakelijke relatie aangaan of in stand houden met de betrokken cliënt, noch verrichtingen voor hem uitvoeren indien ze voor deze cliënt of lasthebber(s) geen klantenonderzoek kunnen verrichten overeenkomstig de paragrafen 1, 2 en 3 van voornoemd artikel.

In dat geval maken zij uit of, overeenkomstig artikelen 23 tot 28, een melding aan de Cel voor financiële informatieverwerking zich opdringt.

Overeenkomstig artikel 7 § 5 van de wet zijn advocaten niet onderworpen aan de verplichtingen van paragraaf 4 wanneer zij de rechtspositie van hun cliënt bepalen, dan wel wanneer zij hem in of in verband met een rechtsgeding verdedigen of vertegenwoordigen, met inbegrip van advies in het licht van een dergelijke procedure en in het bijzonder over het instellen of vermijden van een rechtsgeding.

Daarenboven mogen de in artikelen 2, § 1, 3 en 4 bedoelde ondernemingen en personen overeenkomstig artikel 8 § 4 geen zakelijke relatie aangaan of in stand houden met de betrokken cliënt, noch verrichtingen voor hem uitvoeren indien ze overeenkomstig de paragrafen 1 en 2 van voornoemd artikel geen klantenonderzoek ten aanzien van de uiteindelijke begunstigde(n) kunnen verrichten. Dit geldt tevens wanneer hun in paragraaf 3 bedoelde cliënten (of dit nu vennootschappen, rechtspersonen of juridische constructies zijn) voor de identificatie van de uiteindelijke begunstigten nalaten hen de vereiste informatie te verstrekken of hen informatie verstrekken die niet afdoende of geloofwaardig lijkt te zijn.

In dat geval maken ze uit of, overeenkomstig artikelen 23 tot 28, een melding aan de Cel voor financiële informatieverwerking zich opdringt.

Overeenkomstig artikel 8, §5 van de wet zijn advocaten niet onderworpen aan de verplichtingen van voornoemde paragraaf 4 wanneer zij de rechtspositie van hun cliënt bepalen, dan wel hem in of in verband met een rechtsgeding verdedigen of vertegenwoordigen, met inbegrip van advies in het licht van een dergelijke procedure en in het bijzonder over het instellen of vermijden van een rechtsgeding.

Deel 6: Objectieve melding – Niet-meewerkende landen en gebieden (artikel 27 van de wet)

Wanneer de in artikelen 2, § 1, 3 en 4 van de wet bedoelde ondernemingen en personen verrichtingen of feiten vaststellen waarbij natuurlijke personen of rechtspersonen betrokken zijn die gedomicilieerd, geregistreerd of gevestigd zijn in een Staat of een gebied waarvan de wetgeving door een bevoegde internationale instantie als ontoereikend wordt erkend voor het overleg en de coördinatie of waarvan door deze instantie wordt aangenomen dat hun gebruiken een hinderpaal vormen in de strijd tegen het witwassen van geld en financiering van terrorisme **moeten ze de CFI daarvan onmiddellijk op de hoogte brengen.**

In dit geval volstaat het feit dat één natuurlijke persoon of rechtspersoon die bij de verrichting betrokken is gedomicilieerd, geregistreerd of gevestigd is in een land dat bij Koninklijk Besluit als een niet-meewerkend land werd benoemd opdat dit verplicht aan de CFI moet worden gemeld.

Momenteel werd overeenkomstig artikel 27 van de wet geen enkel land of gebied door de Koning benoemd.

In deze richtsnoeren willen we de in artikelen 2, § 1, 3 en 4 van de wet bedoelde ondernemingen en personen ook wijzen op de openbare verklaringen die regelmatig door de FAG worden gepubliceerd en vervolgens door de CFI worden meegedeeld. Deze waarschuwingen hebben betrekking op de risico's van bepaalde landen voor de integriteit van het internationale financiële stelsel door het gebrek aan inzet van deze landen voor de bestrijding van witwassen en financiering van terrorisme.

In deze openbare verklaringen kan onder meer worden geëist dat er specifieke tegenmaatregelen worden genomen, of dat er verhoogde waakzaamheid aan de dag wordt gelegd ten aanzien van verrichtingen en zakelijke relaties waarbij personen die banden met deze landen hebben betrokken zijn.

Alle openbare verklaringen van de FAG en Moneyval alsook de mededelingen van de CFI in dat verband worden op de webstek van de CFI geplaatst. We vragen u dan ook regelmatig deze webstek te raadplegen (zie rubriek “Mededelingen”, “Niet-meewerkende landen”).

Deel 7: Melding van witwassen van geld voortkomend uit ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd (artikel 28 van de wet)

Krachtens artikel 28 van de wet moeten de in artikelen 2, § 1, 3 en 4 bedoelde instellingen en personen wanneer ze vermoeden dat een feit of een verrichting verband kan houden met witwassen van geld afkomstig uit ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, dit onmiddellijk schriftelijk of elektronisch ter kennis van de CFI brengen, inclusief van zodra zij minstens een van de indicatoren opsporen die de Koning vastlegt bij in Ministerraad overlegd besluit.

Voor advocaten dient een melding via de stafhouder van de Orde waartoe zij behoren te verlopen.

Het Koninklijk Besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel 28 van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme (zie bijlage 1) vermeldt een reeks van indicatoren om meldingsplichtigen te helpen bij het opsporen van werkwijzen om geld voortkomend uit ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, wit te wassen. Deze indicatoren zijn een bijkomend hulpmiddel om ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, op te sporen.

De meldingsplicht aan de CFI is van toepassing indien er daadwerkelijk een vermoeden van witwassen van geld voortkomend uit ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, bestaat. Het feit dat één van deze indicatoren voorkomt volstaat niet om automatisch aanleiding te geven tot een melding aan de CFI. Dit werd uitdrukkelijk bevestigd door het Grondwettelijk Hof in haar Arrest nr. 102 van 10 juli 2008, alsook door de Raad van State, Afdeling Bestuursrechtspraak, in haar Arrest nr. 206.397 van 2 juli 2010.

Voor verdere verduidelijking verwijzen we naar hoofdstuk 2, deel 1, supra.

Deel 8: Objectieve melding bij het gebruik van contanten bij een vastgoedtransactie (artikel 20 van de wet)

Artikel 20 van de wet is van toepassing op notarissen en vastgoedmakelaars (met inbegrip van landmeters-experten wanneer zij de gereguleerde activiteiten van vastgoedmakelaar uitoefenen, bedoeld in artikel 2, 19° van de wet) wanneer ze een akte of een overeenkomst voor de verkoop van een onroerend goed opmaken.

Bij de verkoop van een onroerend goed bepaalt artikel 20, eerste lid, van de wet dat de prijs van de verkoop van een onroerend goed enkel mag worden vereffend door middel van overschrijving of cheque, uitgezonderd voor een bedrag tot 10% van de prijs van de verkoop, en voor zover dit bedrag niet hoger is dan 5000 EUR. De verkoopovereenkomst en -akte moeten het nummer van de financiële rekening vermelden waarlangs het bedrag werd of zal worden overgedragen.

Krachtens artikel 20, tweede lid van de wet moeten notarissen en vastgoedmakelaars onmiddellijk schriftelijk of elektronisch de CFI op de hoogte brengen indien ze de niet-naleving van voorgaande bepaling vaststellen, m.a.w. de niet-naleving van de beperking op het gebruik van contanten en het ontbreken in de verkoopovereenkomst en -akte van het rekeningnummer van de financiële rekening waarlangs het bedrag werd of zal worden overgedragen.

Vanaf 1 januari 2014 luidt artikel 20 van de wet als volgt:

“De prijs van de verkoop van een onroerend goed, mag enkel vereffend worden door middel van overschrijving of cheque. De verkoopovereenkomst en -akte moeten het nummer van de financiële rekening vermelden waarlangs het bedrag werd of zal worden overgedragen.”

Wanneer in de artikelen 2, § 1, 19°, en 3, 1° bedoelde personen vaststellen dat voornoemde bepaling niet werd nageleefd, brengen zij dit onmiddellijk schriftelijk of elektronisch ter kennis van de Cel voor financiële informatieverwerking.”

Indien de partijen de verrichting reeds hebben uitgevoerd in strijd met de bepalingen van artikel 20 en de notaris of vastgoedmakelaar slechts na de reeds uitgevoerde verrichting vaststelt dat voornoemde bepaling niet werd nageleefd, dan moet hij, krachtens artikel 20, tweede lid, van de wet, dit onmiddellijk schriftelijk of elektronisch ter kennis brengen van de CFI.

Indien de partijen de verrichting echter nog moeten uitvoeren en dit willen doen in strijd met artikel 20 dan moet de notaris of de vastgoedmakelaar de partijen meedelen dat hij onmogelijk kan tussenkomen bij het verlijden van deze verkoopovereenkomst of akte. Bovendien moet hij dit onmiddellijk schriftelijk of elektronisch ter kennis brengen van de CFI.

Deel 9: Objectieve melding door een handelaar of een dienstverstreker bij het gebruik van contanten voor een bedrag van 5.000 EUR of meer (3.000 EUR vanaf 1 januari 2014) (artikel 21 van de wet)

Artikel 21 beperkt het gebruik van contanten bij de verkoop van een of meerdere goederen door een handelaar of de levering van een of meerdere dienstprestaties door een dienstverstreker voor een bedrag van 5.000 EUR of meer. Dit bedrag zal vanaf 1 januari 2014 tot 3.000 EUR worden verlaagd.

Dit heeft dit dus betrekking op de verkoop door een handelaar die als handelaar optreedt. Het gaat om het totaalbedrag van de voorgenomen verrichting, ongeacht of de verkoop of de dienstprestatie plaatsvindt in één verrichting of via meerdere verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan.

Het bedrag dat in contanten mag worden vereffend mag niet hoger zijn dan 10% van de prijs en voor zover dat bedrag niet hoger is dan 5.000 EUR.

We kunnen dit als volgt samenvatten:

- Indien de totale prijs tussen 0 en 4.999 EUR bedraagt mag het volledige bedrag in contanten worden betaald,
- Indien de totale prijs tussen 5.000 EUR en 50.000 EUR bedraagt mag 10% in contanten worden betaald, met een maximumbedrag van 5.000 EUR,
- Voor bedragen hoger dan 50.000 EUR mag niet meer dan 5.000 EUR in contanten worden betaald.

Artikel 21 wordt aangevuld²¹ door een nieuw tweede lid met betrekking tot de aankoop van edele metalen (= goud, zilver, platina) door een handelaar: *“De prijs van de aankoop, door een handelaar in edele metalen, van één of meerdere goederen voor een bedrag van 5.000 euro of meer, mag slechts in contanten worden vereffend voor een bedrag dat niet hoger is dan 10 % van de aankoop prijs en voor zover dat bedrag niet hoger is dan 5.000 euro ongeacht of*

²¹ Artikel 21 bevat een bijkomend lid krachtens de wet van 15 juli 2013 houdende dringende bepalingen inzake fraudebestrijding, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad op 19 juli 2013, blz. 45.431.

de aankoop plaatsvindt in één of meer verrichtingen of via meerdere verrichtingen waartussen een verband lijkt te bestaan.”

Het gaat hier om de aankoop door een handelaar in edele metalen (goud, zilver of platina)²². Artikel 21 heeft betrekking op de aankoop door een handelaar, ongeacht of de handelaar een verrichting met een andere handelaar of met een particulier uitvoert. Betalingen in contanten houden een witwasrisico in en de wet wenst dit risico te beperken door betalingen in contanten van meer dan 5.000 EUR te verbieden.

Het begrip “handelaar” is ook van toepassing op wisselkantoren en kredietinstellingen²³.

Toezicht op de naleving van deze bepalingen gebeurt door de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie. De niet-naleving van deze bepaling wordt bestraft in artikel 41 van de wet van 11 januari 1993²⁴.

We wijzen er nogmaals op dat, zoals voor elke handelaar, dit bedrag vanaf 1 januari 2014 tot 3.000 EUR wordt verlaagd.

Het vierde en het vijfde lid van artikel 21 bepalen:

“Wanneer de voornoemde bepalingen niet werden nageleefd, brengt de betrokken handelaar of dienstverstrekker dit onmiddellijk schriftelijk of elektronisch ter kennis van de Cel voor financiële informatieverwerking.

Na advies van de Cel voor financiële informatieverwerking en na overleg met de vertegenwoordigers van de betrokken sectoren, legt de Koning bij besluit vast welke handelaren en dienstverstrekkers verplicht zijn de niet-naleving van het eerste, tweede en derde lid ter kennis te brengen van de Cel voor financiële informatieverwerking.”

Tot op heden werd geen enkel Koninklijk Besluit voor de toepassing van deze twee leden genomen.

²² Het begrip “edele metalen” wordt omschreven in artikel 69 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (I).

²³ Wetsontwerp houdende dringende bepalingen inzake fraudebestrijding, Verslag namens de Commissie voor financiën en de begroting, Kamer, Doc 53 2763/005, 15 mei 2013, blz. 15: *“De staatssecretaris preciseert dat de witwaspraktijk die aanleiding heeft gegeven tot deze aanpassing van de wetgeving, niet alleen voorkomt in de handel in reeds bestaand edelmetaal, maar ook in de verkoop van nieuwe edelmetaal. De contante betaling vormt een risico. De bepaling moet dus worden geïnterpreteerd als zijnde ook gericht op de verkoop aan financiële instellingen, evenals die aan wisselkantoren. Anders zou de nieuwe regeling niet waterdicht zijn.”*

²⁴ Inbreuken op bepalingen van artikel 21 worden gestraft met een geldboete van 250 tot 225.000 EUR. Evenwel mag deze geldboete niet meer bedragen dan 10 % van de ten onrechte in contanten betaalde sommen. De schuldenaar en de schuldeiser zijn hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de geldboete.

Met dezelfde geldboete worden gestraft zij die het vervullen van de opdracht van de in artikel 42 genoemde personen met het oog op de opsporing en vaststelling van de overtredingen op artikel 21 met opzet verhinderen of belemmeren.

De bepalingen van Boek I van het Strafwetboek, met inbegrip van hoofdstuk VII en artikel 85, zijn van toepassing op de bij dit artikel bedoelde inbreuken.

Hoofdstuk 4: Werkwijze bij melding aan de CFI

Deel 1: Informatie gemeld aan de CFI

1.1 Melding van de informatie

De melding moet schriftelijk of elektronisch te gebeuren, op het volgende adres:

Cel voor Financiële Informatieverwerking
Gulden Vlieslaan 55, bus 1
1060 Brussel
tel. : 02/533 72 11
fax: 02/533 72 00
e-mail: info@ctif-cfi.be

De melding kan ook online gebeuren.

Het systeem voor onlinemeldingen werd op 1 september 2006 in gebruik genomen. Het onlinemeldsysteem van de Cel werd ORIS gedoopt en laat melders toe via een beveiligde website verrichtingen en feiten te melden (zie bijlage 2). De melder ontvangt onder verantwoordelijkheid van de witwasverantwoordelijke een aantal beveiligde toegangen die intern worden verdeeld zonder dat de Cel de identiteit van de medewerker die meldt moet kennen. De melding gebeurt in naam van en voor rekening van de melder. Het systeem biedt de melder tevens de mogelijkheid het meldproces enigszins te automatiseren. Het is de bedoeling van de Cel steeds meer melders ingeschreven te zien op het onlinemeldsysteem. Toegang krijgen is eenvoudig: melders sturen een e-mail naar info@ctif-cfi.be, ze ontvangen vervolgens een formulier dat ze invullen en naar de CFI terugsturen.

De ingeschreven melders melden zich vervolgens aan op de beveiligde portaalsite met hun gebruikersnaam en wachtwoord en kunnen zo hun meldingen invullen / doorsturen. Indien u meer informatie wenst over dit systeem voor onlinemeldingen kunt u op het bovenvermelde adres met de CFI contact opnemen.

1.2 Meldingsformulier

De CFI ontwierp twee meldingsformulieren (zie bijlage 3) voor de melders die niet opteren voor het onlinemeldsysteem²⁵. Dit kan bijvoorbeeld gelden voor melders die een zeer beperkt aantal meldingen per jaar doen. Het is dan ten eerste aan te raden dit formulier te gebruiken, ook al is dit niet formeel verplicht. Voor de rubrieken waarvoor de meldende onderneming of persoon niet over informatie beschikt, volstaat het de vermelding “niet beschikbaar” te gebruiken.

²⁵ Het ene meldingsformulier is bestemd voor de ondernemingen en personen bedoeld in artikel 2, § 1, het andere formulier is bestemd voor melders bedoeld in artikelen 3 en 4. Deze formulieren zijn beschikbaar op de webstek van de CFI <http://www.ctif-cfi.be> – Belgisch stelsel – Melders.

De CFI zal haar taak beter kunnen vervullen indien de melding onderstaande elementen bevat:

- alle objectieve elementen die aan de basis van het vermoeden liggen (samenvatting van de verrichtingen, ongebruikelijke bewegingen en/of kenmerken, beschrijving van de feiten, toelichting over de vermoedelijke oorsprong en bestemming van de verdachte fondsen...);
- een analyse van het gemelde geval (de redenering die tot een vermoeden leidde, ongebruikelijke factoren of omstandigheden die geleid hebben tot de melding van bedragen of feiten die mogelijk tot witwassen of financiering van terrorisme bijdroegen).

1.3 Opvolging van de ontvangen meldingen

Zodra de CFI de melding ontvangt, bevestigt zij schriftelijk de ontvangst ervan. De CFI kan, overeenkomstig artikel 33 van de wet, zich binnen de door haar bepaalde termijn alle bijkomende informatie laten meedelen die zij voor de vervulling van haar opdracht nuttig acht. Zij kan daartoe niet enkel de melder bevragen, maar tevens alle andere aan de wet onderworpen ondernemingen en personen, alsook de politiediensten, de administratieve diensten van de Staat, de curatoren in een faillissement, de voorlopige bewindvoerders als bedoeld in artikel 8 van de faillissementswet van 8 augustus 1997 en de gerechtelijke overheden. Indien nieuwe ernstige elementen aan het licht komen die de aanvankelijke melding bevestigen of daarentegen ontkrachten moet dit ook aan de CFI worden gemeld.

In haar Arrest nr. 10 van 23 januari 2008 acht het Grondwettelijk Hof de tussenkomst van de stafhouder ook noodzakelijk wanneer de CFI bijkomende informatie wenst te bekomen van een advocaat die via zijn stafhouder meldde. In voornoemd Arrest legt het Grondwettelijk Hof uit dat het optreden van de stafhouder bij het meedelen van gegevens door de advocaten aan de CFI een wezenlijke waarborg is, zowel voor de advocaten als voor hun cliënten, die de zekerheid biedt dat alleen in de gevallen waarin de wet strikt voorziet, van het beroepsgeheim wordt afgeweken. De rol van de stafhouder bestaat erin na te gaan of wel degelijk is voldaan aan de wettelijke toepassingsvoorwaarden van de meldingsplicht en indien hij vaststelt dat zulks niet het geval is, moet hij ervan afzien de aan hem meegedeelde informatie door te geven.

Het Grondwettelijk Hof verwijst duidelijk naar het geval waar de advocaat reeds een melding heeft verricht via zijn stafhouder. Het Hof stelt bovendien dat deze filter ook moet worden toegepast wanneer, nadat er een eerste contact werd gelegd, aan de meldende advocaat meer informatie wordt gevraagd.

Bijgevolg doet dit geenszins afbreuk aan het recht van de CFI om rechtstreeks aan een advocaat bijkomende informatie te vragen wanneer deze de aanvankelijke melding niet heeft verricht, maar daarentegen wel betrokken is bij een melding van een andere meldingsplichtige. In dit geval is het de bevrageerde advocaat uiteraard niet verboden de CFI te antwoorden via zijn stafhouder, wat zowel in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen als met de interpretatie van het Grondwettelijk Hof. De CFI zal toezien op de naleving van de interpretatie van het Grondwettelijk Hof bij de toepassing van artikel 33 van de wet.

Advocaten (via de stafhouder van de Orde waartoe zij behoren), notarissen, externe accountants, externe belastingconsulenten, erkende boekhouders en erkende boekhouders-fiscalisten delen deze informatie echter niet mee aan de CFI als hij deze informatie van één van zijn cliënten ontvangt of over één van zijn cliënten verkrijgt, en hij voor deze cliënt juridisch advies verstrekt, tenzij de advocaat zelf heeft deelgenomen aan de witwasactiviteiten of de activiteiten voor financiering van terrorisme, hij het juridisch advies voor witwasdoeleinden of voor financiering van terrorisme heeft verstrekt, of hij wist dat de cliënt juridisch advies wenste voor deze doeleinden.

Voor de vervulling van haar wettelijke opdracht mag de CFI, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 van het Koninklijk Besluit van 11 juni 1993 inzake de samenstelling, de organisatie, de werking en de onafhankelijkheid van de Cel voor Financiële Informatieverwerking het originele stuk of een afschrift laten bezorgen van alle bijkomende informatie die zij nuttig acht. Bovendien kan zij, voor de vervulling van haar wettelijke opdracht, ter plaatse kennis nemen van alle nuttige stukken die aan de ondernemingen of aan de personen bedoeld in artikel 2, § 1 van de wet toebehoren of die in hun bezit zijn.

1.4 Vertrouwelijk karakter van de melding

Overeenkomstig artikel 30, § 1 van de wet mogen de ondernemingen en personen bedoeld in artikelen 2, § 1, 3 en 4, hun directeurs en werknemers, en de stafhouder bedoeld in artikel 26, § 3, in geen geval ter kennis brengen van de betrokken cliënt of van derde personen dat informatie werd meegedeeld aan de CFI met toepassing van artikelen 20 of 23 tot 28, of dat een opsporingsonderzoek wegens witwassen van geld of financiering van terrorisme aan de gang is of zou kunnen worden geopend.

Dit verbod hoeft in onderstaande gevallen niet worden toegepast:

- Het verbod is niet van toepassing op de kennisgeving aan de bevoegde overheden bedoeld in artikel 39, zijnde de controleoverheden, noch op de kennisgeving voor rechtshandavingsdoeleinden (parket, politie, onderzoeksrechter). Laatstgenoemde uitzondering bevestigt dat de geheimhouding van de meldingen aan de CFI niet door de melder kan worden ingeroepen om zijn medewerking aan een gerechtelijk onderzoek te weigeren, ongeacht of dit al dan niet uit een melding voortvloeit of betrekking heeft op de personen op wie de melding betrekking heeft, of op hun verrichtingen.
- Wanneer de personen bedoeld in artikel 3, 1° (notaris), 3° (revisor), 4° (externe accountants, externe belastingconsulenten, erkende boekhouders, erkende boekhouders-fiscalisten) of 5° (advocaat) een cliënt trachten te ontraden deel te nemen aan een illegale activiteit is er geen kennisgeving in de zin van artikel 30, eerste lid.

- Het verbod is bovendien evenmin van toepassing op de kennisgeving van informatie:

1° tussen kredietinstellingen of financiële instellingen bedoeld in artikel 2, § 1, 1) en 2) van Richtlijn 2005/60/EG gevestigd in de Europese Economische Ruimte of tussen dergelijke instellingen en daaraan gelijkgestelde instellingen gevestigd in derde landen aangeduid door de Koning krachtens artikel 37, § 2, eerste lid, 2°, waarvan de wetgeving verplichtingen en een controle oplegt die gelijkwaardig zijn aan deze bepaald bij de richtlijn, wanneer zij behoren tot eenzelfde groep in de zin van artikel 2, punt 12 van Richtlijn 2002/87/EG van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat. Het Koninklijk Besluit van 19 juli 2013, dat op 25 juli 2013 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd, zorgt voor de tenuitvoerlegging van artikel 37, §2, eerste lid, 2°.

2° tussen kredietinstellingen of financiële instellingen bedoeld in artikel 2, § 1, 1) en 2) van Richtlijn 2005/60/EG gevestigd in de Europese Economische Ruimte of tussen dergelijke instellingen en daaraan gelijkgestelde instellingen gevestigd in derde landen aangeduid door de Koning krachtens artikel 37, § 2, eerste lid, 2°, waarvan de wetgeving verplichtingen en een controle oplegt die gelijkwaardig zijn aan deze bepaald bij de richtlijn, wanneer deze instellingen optreden in verband met eenzelfde cliënt en in het kader van eenzelfde verrichting, op voorwaarde dat de uitgewisselde informatie slaat op die cliënt of die verrichting, dat ze enkel wordt gebruikt ter voorkoming van witwassen van geld of van financiering van terrorisme en dat de instelling die de informatie ontvangt onderworpen is aan gelijkwaardige verplichtingen inzake beroepsgeheim en bescherming van persoonsgegevens. Het Koninklijk Besluit van 19 juli 2013, dat op 25 juli 2013 in het Belgisch Staatsblad werd gepubliceerd, zorgt voor de tenuitvoerlegging van artikel 37, §2, eerste lid, 2°.

- Overeenkomstig artikel 30, §3, 3° van de wet is het verbod niet van toepassing op kennisgeving van informatie tussen notarissen, bedrijfsrevisoren, accountants, belastingconsulenten, erkende boekhouders, boekhouders-revisoren en advocaten ²⁶ gevestigd in de Europese Economische Ruimte:

a) wanneer zij hun beroepsactiviteiten uitoefenen in dezelfde juridische entiteit of dezelfde structuur, d.w.z., een grotere structuur waartoe de personen behoren en die de eigendom, evenals het beheer ervan delen, inbegrepen op het vlak van de controle op de naleving van de gedeelde verplichtingen; of

Zo kunnen melders die hun activiteiten in een grensoverschrijdende structuur uitoefenen bijvoorbeeld informatie uitwisselen over meldingen die zij bij de CFI of hun nationale meldpunt zouden hebben gemeld.

b) wanneer zij tussenkomen in verband met eenzelfde cliënt en in het kader van eenzelfde verrichting, op voorwaarde dat de uitgewisselde informatie betrekking heeft op die cliënt of die verrichting, dat de informatie

²⁶ Het gaat om de personen bedoeld in artikel 2, §1, 3), a) en b) van Richtlijn 2005/60/EG.

uitsluitend wordt gebruikt ter voorkoming van witwassen van geld of van financiering van terrorisme, en dat de bestemming van de informatie onderworpen is aan gelijkwaardige verplichtingen inzake beroepsgeheim en bescherming van persoonsgegevens.

Zo wordt het bijvoorbeeld voor een bedrijfsrevisor, een notaris en een advocaat, op voorwaarde dat hij bij eenzelfde verrichting betrokken is en voor eenzelfde cliënt optreedt, mogelijk om informatie uit te wisselen over meldingen die één van hen aan de CFI, of hun nationaal meldpunt, in verband met die cliënt zou hebben bezorgd.

Als de informatie-uitwisseling in beide situaties moet gebeuren met een persoon die gevestigd is in een land dat geen deel uitmaakt van de Europese Economische Ruimte, moeten in dat land gelijkwaardige vereisten en een gelijkwaardig toezicht gelden als vereist door de richtlijn.

Deel 2: Bescherming van de melders

2.1 Immunititeit

Krachtens artikel 32 van de wet kan geen enkele burgerlijke rechtsvordering, straf- of tuchtvordering worden ingesteld en kan geen enkele professionele sanctie worden uitgesproken tegen bedoelde ondernemingen of personen, hun werknemers of hun vertegenwoordigers, evenals de leiding of personeelsleden wgens een te goeder trouw verstrekte inlichting aan de CFI.

2.2 Bescherming tegen bedreiging, daden van agressie of intimidatie

Een van de bekommernissen van de meldende instellingen en beroepen is dat hun identiteitsgegevens of die van hun werknemers of vertegenwoordigers niet nodeloos kenbaar worden gemaakt.

Artikelen 30 § 4 en 36 van de wet hebben betrekking op de bescherming van de melders tegen bedreiging, daden van agressie of intimidatie. Krachtens artikel 30 § 4 van de wet moeten de bevoegde overheden inzake onderzoek en vervolging van witwassen van geld en financiering van terrorisme alle passende maatregelen nemen om de werknemers van de onder deze wet vallende ondernemingen en personen die hetzij intern, hetzij aan de CFI vermoedens van witwassen van geld of financiering van terrorisme melden, te beschermen tegen bedreigingen of daden van agressie.

In het geval de CFI een mededeling doet aan de procureur des Konings, de federale procureur of aan de bij artikel 35, § 2, bedoelde overheden maken (krachtens 36 van de wet) de bij artikelen 20, 21, 23 tot 28 en 31 bedoelde kennisgevingen en de bij artikel 33 bedoelde bijkomende informatie geen deel uit van het dossier dat aan het parket wordt doorgemeld.

Dit verbod is heeft als doel de anonimiteit van de auteurs van meldingen te bewaren opdat hun identiteit niet wordt vrijgegeven.

In andere woorden wordt het aan procureurs des Konings of onderzoeksrechters, alsook aan de autoriteiten bedoeld in artikel 35, § 2 (nl.

buitenlandse meldpunten, OLAF, de arbeidsauditeur, de SIOD, de minister van Financiën, de Veiligheid van de Staat of de Algemene Dienst inlichting en veiligheid van de Krijgsmacht) wettelijk verboden een kopie te bekomen, ook al zou de CFI hen informatie bezorgen.

In de praktijk betekent dit dat wanneer de CFI informatie ontvangt, de CFI deze informatie vergelijkt met de informatie die werd bezorgd aan of gevraagd aan ondernemingen en personen die de CFI overeenkomstig de wet kan bevragen. De mededeling die de CFI desgevallend aan het parket of aan de autoriteiten bedoeld in artikel 35 § 2 bezorgt is gebaseerd op verschillende bronnen, zonder dat de aanvankelijke melding zelf wordt vermeld.

Indien de leden van de CFI, de leden van haar personeel of ambtenaren die bij haar gedetacheerd zijn (nl. de personen bedoeld in artikel 35 § 1) , opgeroepen worden om in rechte te getuigen, mogen zij de identiteit van de auteurs van meldingen aan de CFI niet vrijgeven.

2.3 Terugkoppeling van informatie

Omwille van het strenge beroepsgeheim van de CFI mag deze geen enkele informatie over cliënten die ze in het kader van haar werkzaamheden verzameld heeft aan meldingsplichtige ondernemingen of personen meedelen. Wanneer een dossier aan de Procureur des Konings of de federale procureur wordt doorgemeld zullen deze laatstgenoemden zelf beslissen of het gepast is met de desbetreffende onderneming of persoon contact op te nemen.

Welke informatie kan de CFI meedelen?

Wanneer een dossier zonder gevolg wordt geseponneerd brengt de CFI de meldende onderneming of persoon hiervan op de hoogte. Een seponering kan het gevolg zijn van het ontbreken van ernstige aanwijzingen op het ogenblik dat de feiten werden onderzocht of omdat de gerechtelijke overheden reeds in het bezit zijn van alle gegevens waarover de CFI beschikt. Een seponering is steeds voorlopig en ontslaat de onderneming of persoon niet om elke nieuwe verdachte verrichting, die met de betrokken cliënt verband houdt, aan de CFI mee te delen.

Aan de hand van het jaarverslag stelt de CFI haar voorgedijministers, de meldingsplichtige ondernemingen en personen en via de webstek het brede publiek op de hoogte van vonnissen uitgesproken in de door de CFI aan de procureur des Konings of aan de federale procureur doorgemelde dossiers. Er wordt ook een typologische ontleding opgesteld van de door misdadigers gebruikte technieken om misdaadgeld in de reguliere economische circuits in te brengen.

Op de webstek van de CFI zijn ook actuele berichten en waarschuwingen terug te vinden. Meldende instellingen en personen moeten hier met het oog op het opsporen van verrichtingen in verband met witwassen en financiering van terrorisme bijzondere aandacht aan schenken.

Deel 3: Bescherming van de persoonlijke levenssfeer

De wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens bepaalt in artikel 3, § 5, 4° dat artikelen 9, 10, § 1 en 12 niet van toepassing zijn op de verwerkingen van persoonsgegevens die noodzakelijk zijn geworden ten gevolge van de toepassing van de wet van 11 januari 1993.

Met andere woorden, de persoon wiens gegevens door de CFI worden verwerkt heeft geen rechtstreekse toegang, noch recht op verbetering van deze gegevens. Dit recht wordt onrechtstreeks krachtens artikel 13 van de wet op de persoonlijke levenssfeer toegekend *“Eenieder die zijn identiteit bewijst, is gerechtigd zich kosteloos tot de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te wenden (...) De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer deelt uitsluitend aan de betrokkene mede dat de nodige verificaties werden verricht.”*

Hoofdstuk 5: Administratieve sancties en tuchtsancties

Wanneer de in de wet bedoelde ondernemingen en personen de wettelijke verplichtingen niet naleven kunnen de bevoegde controle-, toezichthoudende of tuchtoverheden krachtens artikel 40 van de wet, onverminderd de bij andere wetten of reglementen bepaalde maatregelen en na de ondernemingen of personen te hebben gehoord in hun verweer of hen minstens te hebben opgeroepen, een administratieve geldboete opleggen waarvan de som niet minder dan 250 EUR en niet méér dan 1.250.000 EUR mag bedragen. Zij kunnen ook overgaan tot het openbaar maken, volgens de regels die zij bepalen, van de door hen genomen beslissingen en maatregelen.

A handwritten signature in black ink, consisting of several loops and a long horizontal stroke at the bottom.

Jean-Claude DELEPIERE
Voorzitter

BIJLAGE 1: Koninklijk Besluit van 3 juni 2007 tot uitvoering van artikel 28 van de wet

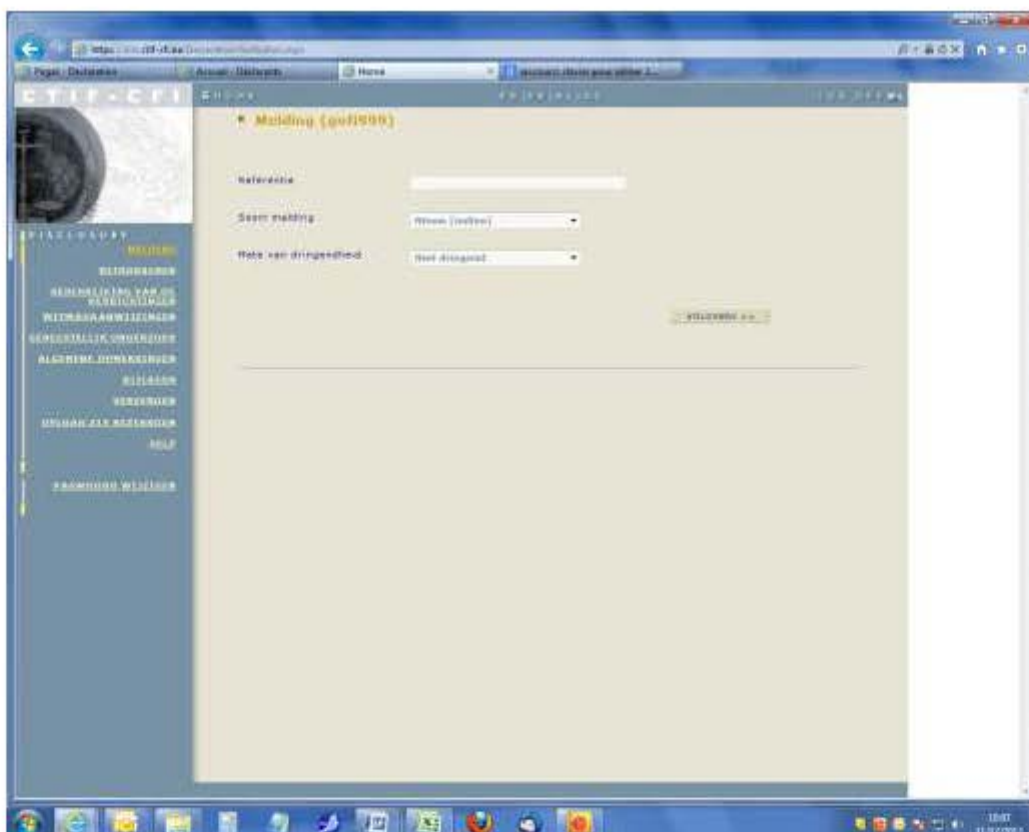
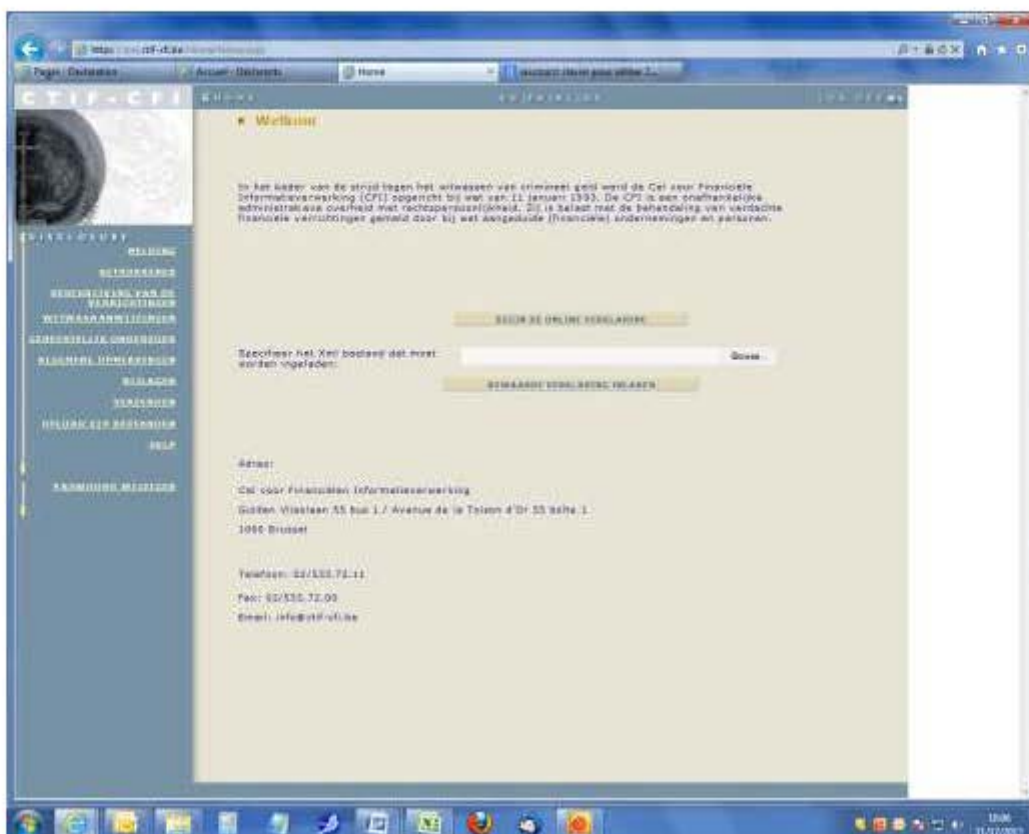
De in artikel 28 van de wet bedoelde indicatoren zijn

- 1° de tussenkomst van opgerichte of overgenomen schermvennootschappen met maatschappelijke zetel in een fiscaal paradijs of offshorecentrum of op het privéadres van een stroman, of die atypische verrichtingen uitvoeren gelet op hun maatschappelijk doel, of die een onzeker of incoherent maatschappelijk doel hebben;
- 2° het gebruik van vennootschappen waarin kort voor het uitvoeren van de verdachte financiële verrichtingen verscheidene statutaire wijzigingen zijn opgetreden zoals het aanduiden van een nieuwe bestuurder, de wijziging van de maatschappelijke benaming, de uitbreiding of wijziging van het maatschappelijk doel of de verplaatsing van de maatschappelijke zetel;
- 3° de tussenkomst van tussenpersonen (stromannen) die optreden voor rekening van vennootschappen betrokken bij de financiële verrichtingen;
- 4° het uitvoeren van financiële verrichtingen die verdacht of atypisch zijn gelet op de gewoonlijke uitoefening van de activiteiten van de onderneming, in sectoren die zeer concurrentieel zijn of bijzonder gevoelig voor btw-carrouselfraude, zoals bijvoorbeeld de sectoren voor computerapparatuur, voertuigen, telefonie (gsm's), textiel, hifi, video en elektronica;
- 5° de zeer forse stijging in een korte tijdspanne van de omzet op recent geopende bankrekening(en) die tot dan toe weinig of niet gebruikt werden, door een exponentiële toename van het aantal verrichtingen en hun omvang;
- 6° de vaststelling van onregelmatigheden in de facturen die worden voorgelegd ter rechtvaardiging van de financiële verrichtingen, zoals het ontbreken van een btw-nummer, nummer van een financiële rekening, factuurnummer, adres of data of wanneer deze gegevens niet kunnen worden verstrekt;
- 7° het gebruik van doorsluisrekeningen en de opeenvolging van meerdere verrichtingen, waaronder desgevallend zelfs beperkte opnames in contanten (afhouden van commissies), voor een omvangrijk totaalbedrag, terwijl er vaak nauwelijks enig positief saldo op de rekeningen staat;
- 8° het gebruik van tussenrekeningen of rekeningen van titularissen van niet-financiële beroepen als doorsluisrekening waardoor de identificatie van de werkelijke economische begunstigde en van de banden tussen de oorsprong en de bestemming van de fondsen wordt bemoeilijkt. Dit gebruik kan ook worden gekenmerkt door het aanwenden van complexe vennootschapstructuren en juridische en financiële constructies die de beheers- en bestuurmechanismen weinig transparant maken;
- 9° de internationale dimensie van de financiële verrichtingen waardoor hun economische en financiële rechtvaardiging moeilijk kan worden begrepen

daar ze zich meestal beperken tot het louter transiteren van fondsen die uit het buitenland komen en er weer naar vertrekken;

- 10° de weigering van de cliënt of zijn onmogelijkheid om onderliggende stukken voor te leggen aangaande de herkomst van de ontvangen fondsen of voorgehouden grondslag van de betaling;
- 11° het organiseren van insolventie door de snelle verkoop van activa aan verbonden natuurlijke of rechtspersonen of aan niet-marktconforme voorwaarden;
- 12° het gebruik van back-to-back leningen die erin bestaan fondsen naar het buitenland te transfereren voor een kredietaanvraag bij een bankinstelling in dat land waarbij de fondsen als garantie in bewaring worden gegeven om de geleende fondsen daarna naar het land van oorsprong te repatriëren, waardoor het proces wordt voltooid daar de vennootschap in werkelijkheid aan zichzelf leent;
- 13° de betaling van commissielonen aan buitenlandse vennootschappen zonder commerciële activiteit evenals de storting of overschrijving naar België vanuit dergelijke vennootschappen.

BIJLAGE 2: Onlinemeldsysteem

HTW - CFI

Betrokkene

Detail betrokkene

Aard van de betrokkene

Natuurlijke persoon Rechtspersoon

Betrokkene toevoegen

Verlichtingen

HTW - CFI

Beschrijving van de verlichtingen / feiten

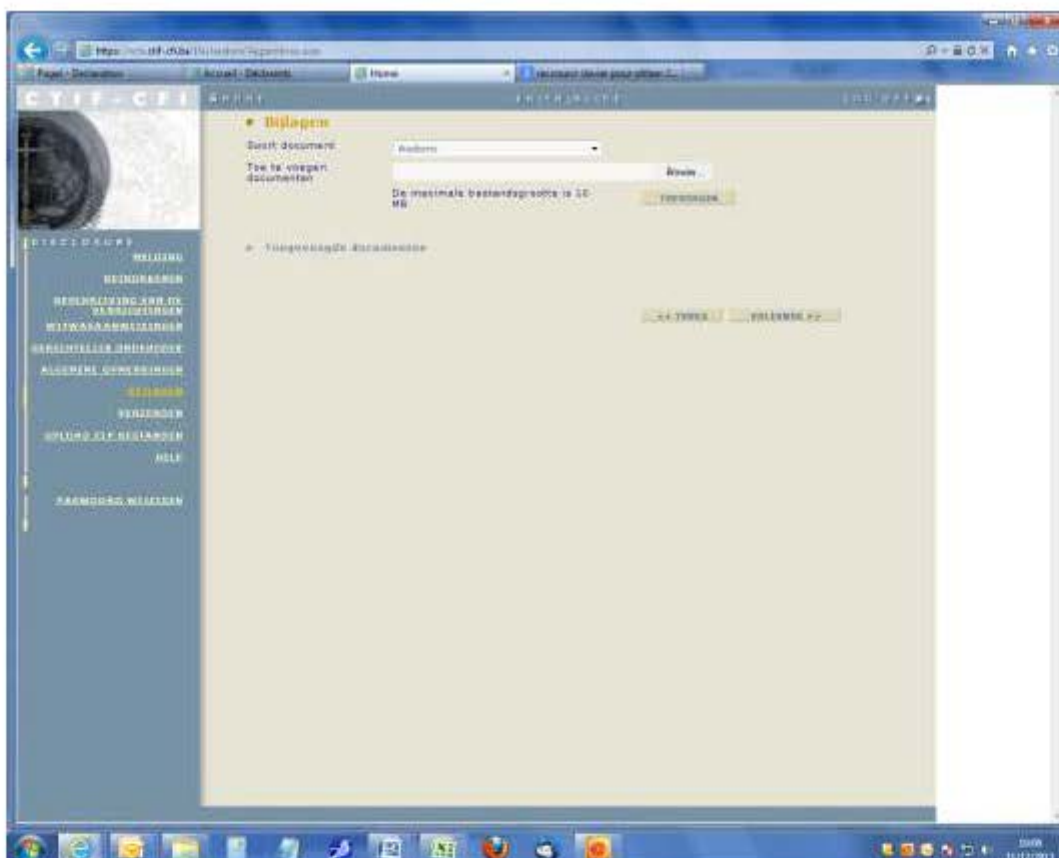
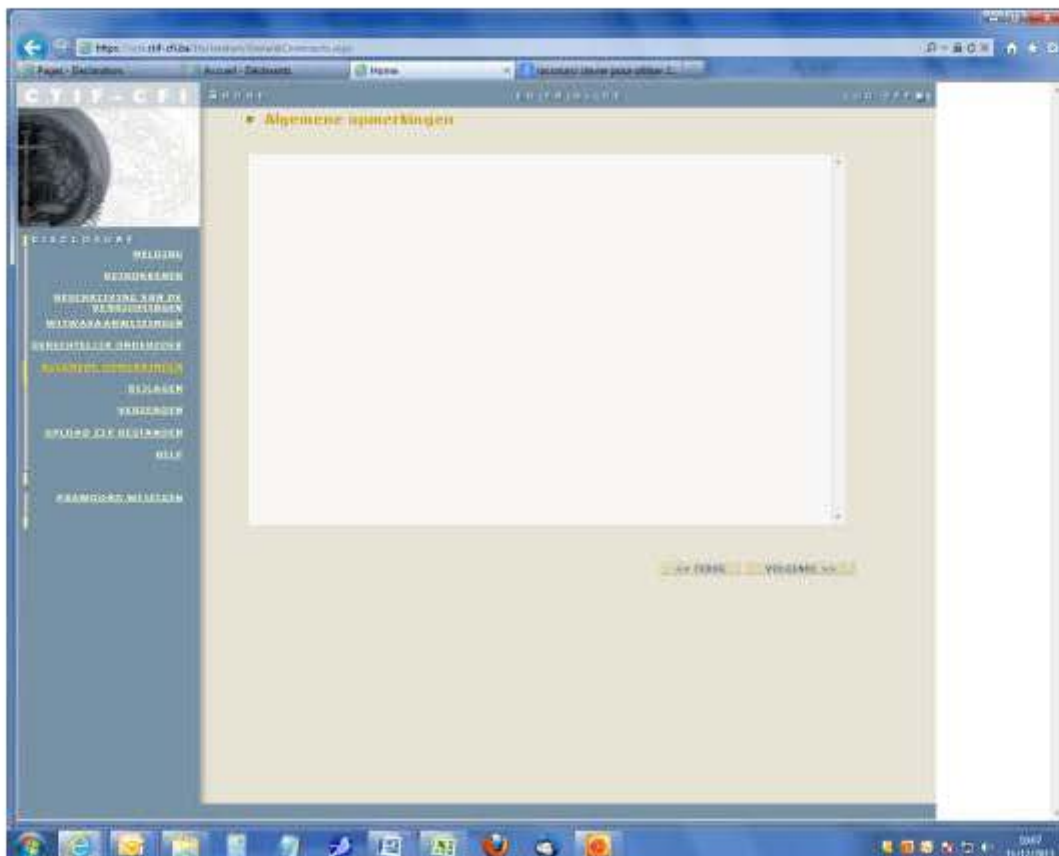
Postcode sector

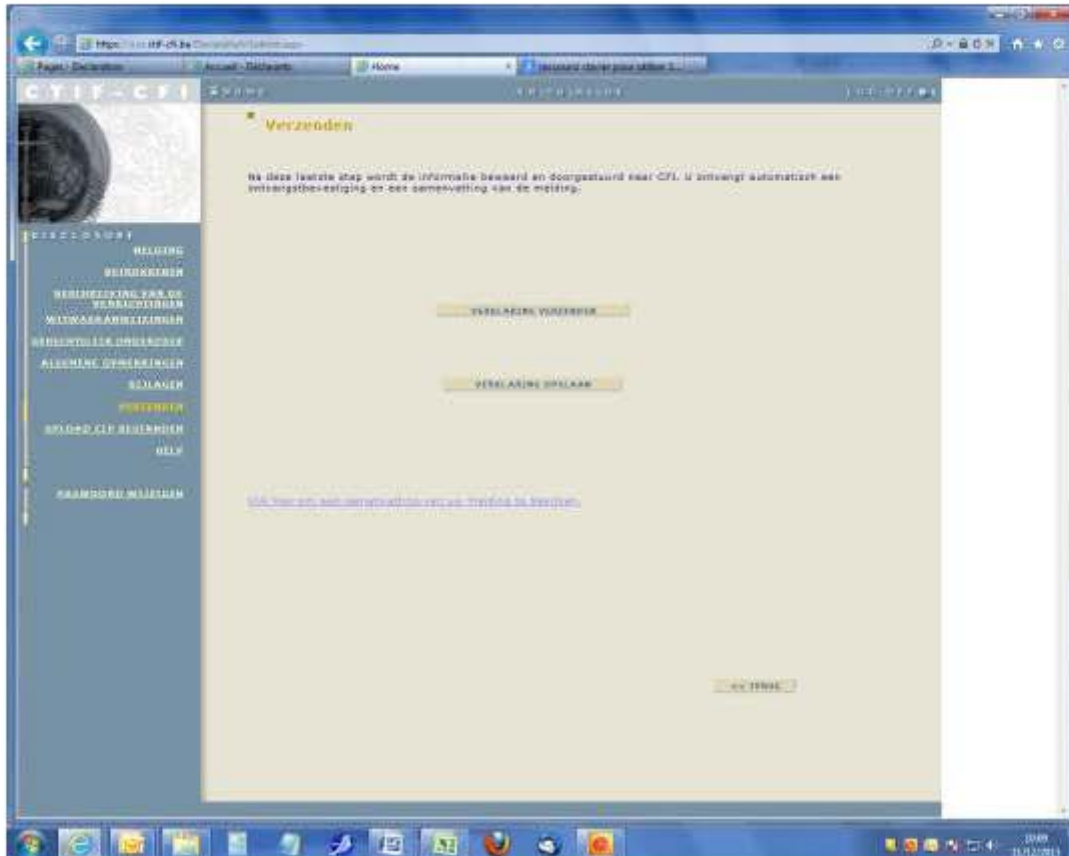
Postcode verlichting

Beschrijving

The screenshot shows a web browser window with the URL <https://www.cfi.nl/Document/Document.aspx>. The page header includes the CFI logo and navigation links for 'Pagina's', 'Documenten', and 'Home'. The main content area is titled 'Wetenschappelijke' and features a search bar with 'Art. 40a' entered. Below the search bar is a large, empty white rectangular area, likely a placeholder for a document or image. The left sidebar contains a menu with categories such as 'WETGEVING', 'RECHTERLIJKE VERBODEN', 'WETenschappelijke', 'Algemene opmerkingen', 'Bijlagen', 'Verordening', 'Uitspraakbestanden', and 'Help'. The Windows taskbar at the bottom shows the system tray with the date '30/01/2014' and time '10:02:08'.

The screenshot shows a web browser window with the URL <https://www.cfi.nl/Document/Document.aspx>. The page header is identical to the first screenshot. The main content area is titled 'Informatie over mogelijk gerechtelijk onderzoek'. It includes a search bar with 'Gesamt' and 'Ongesamt' options. Below the search bar is a section titled 'Algemene opmerkingen' followed by a large, empty white rectangular area. The left sidebar and Windows taskbar are identical to the first screenshot, with the system tray showing the date '30/01/2014' and time '10:02:08'.

BIJLAGE 3: Meldingsformulieren

Model van melding aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking omtrent een vermoeden van witwassen van geld of een vermoeden van financiering van terrorisme in uitvoering van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, bestemd voor ondernemingen en personen bedoeld in artikel 2, § 1 van de wet.

1. MELDER

Naam of maatschappelijke benaming, adres, telefoon, fax, e-mail
Referte

2. CLIËNT

Voor natuurlijke personen: naam, voorna(a)m(en), beroep, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort, rekeningnummer(s), ander refertenummer, datum van het eerste contact met de melder, desgevallend ondernemingsnummer.

Voor vennootschappen, juridische entiteiten, zoals stichtingen, juridische constructies, zoals trusts en soortgelijke structuren:

- maatschappelijke benaming, rechtsvorm, maatschappelijke zetel, maatschappelijk doel of economische sector, ondernemingsnummer, datum van het eerste contact met de melder, rekeningnummer(s), ander refertenummer;
- identiteit van de natuurlijke persoon die bij de verrichting tussenkwam, zijnde de bestuurder, de trustee (desgevallend de “protector” of de “settlor”), of enige andere persoon die bevoegd is om de vennootschap, de juridische entiteit, de juridische constructie of soortgelijke structuur te vertegenwoordigen (naam, voornaam, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort).

Omschrijving van het voorwerp en de aard van de zakelijke relatie:

3. LASTHEBBER(S) VAN DE CLIËNT

Voor natuurlijke personen: naam, voorna(a)m(en), beroep, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort, rekeningnummer(s), ander refertenummer, datum van het eerste contact met de melder, desgevallend ondernemingsnummer.

Voor vennootschappen, juridische entiteiten, zoals stichtingen, juridische constructies, zoals trusts en soortgelijke structuren:

- maatschappelijke benaming, rechtsvorm, maatschappelijke zetel, maatschappelijk doel of economische sector, ondernemingsnummer, datum van het eerste contact met de melder, rekeningnummer(s), ander refertenummer;
- identiteit van de natuurlijke persoon die bij de verrichting is tussengekomen, zijnde de bestuurder, de trustee, of enig andere persoon die bevoegd is om de vennootschap, de juridische entiteit, de juridische constructie of soortgelijke structuur te vertegenwoordigen (naam, voornaam, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort).

4. UITEINDELIJKE BEGUNSTIGDEN: DE NATUURLIJKE PERSOON OF DE NATUURLIJKE PERSONEN VOOR WIENS REKENING DE VERRICHTING/ACTIVITEIT WORDT UITGEVOERD / OF DE NATUURLIJKE PERSOON OF DE NATUURLIJKE PERSONEN DIE DE UITEINDELIJKE EIGENAAR IS/ZIJN VAN OF HET ZEGGENSCHAP HEEFT/HEBBEN OVER DE CLIËNT

Voor natuurlijke personen: naam, voorna(a)m(en), beroep, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort, rekeningnummer(s), ander refertenummer, desgevallend ondernemingsnummer.

Voor vennootschappen, juridische entiteiten zoals stichtingen, juridische constructies zoals trusts en soortgelijke structuren: identificatie van de natuurlijke personen die de cliënt in laatste instantie bezitten of controleren (=> zie definitie in artikel 8 van de wet). Wanneer de cliënt een beursgenoteerde vennootschap is, hoeven haar aandeelhouders niet te worden geïdentificeerd en hoeft hun identiteit niet te worden nagegaan.

5. ANDERE PERSONEN DIE BIJ DE VERRICHTING OF DE FEITEN TUSSENKOMEN

Andere natuurlijke personen of rechtspersonen (identificatie zoals in punt 2 hierboven) die bij de verrichting tussenkomen als opdrachtgever, borg, tegenpartij of tussenkomende bank of andere tussenpersoon, vermelde referenties, enz., of die in de vermelde feiten een rol spelen.

6. BESCHRIJVING VAN DE VERRICHTING OF VAN DE FEITEN

Aard van verrichting of feit dat een aanwijzing van witwassen of van financiering van terrorisme kan zijn, bedrag, munt, plaats (naam en adres van het kantoor), datum, enz.

7. UITVOERING VAN DE VERRICHTING

Termijn binnen dewelke de verrichting door de melder zal worden uitgevoerd. Indien de verrichting uitgevoerd werd vooraleer de CFI werd ingelicht, reden aangeven waarom de CFI niet voorafgaandelijk op de hoogte werd gebracht.

8. AANWIJZINGEN VAN WITWASSEN EN FINANCIERING VAN TERRORISME

Aanwijzingen die laten vermoeden dat de feiten verband houden met witwassen van geld of met financiering van terrorisme of een poging tot witwassen van geld of tot financiering van terrorisme kunnen vormen.

9. STRAFONDERZOEK

Hier aangeven zo er reeds een strafonderzoek hangend is of zo er contacten zijn tussen de melder en een gerechtelijke overheid of een politiedienst. Zo ja, het dossiernummer of de identiteit van de contactpersoon vermelden.

10. EVENTUEEL COMMENTAAR

11. EVENTUELE BIJLAGEN

Datum
Naam en functie van de ondertekenaar
Handtekening

Model van melding aan de Cel voor Financiële Informatieverwerking omtrent een vermoeden van witwassen van geld of een vermoeden van financiering van terrorisme in uitvoering van de wet van 11 januari 1993 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, bestemd voor notarissen, gerechtsdeurwaarders, bedrijfsrevisoren, externe accountants, externe belastingconsulenten, erkende boekhouders en erkende boekhouder-fiscalisten, advocaten (via de stafhouder van de Orde waartoe zij behoren) bedoeld in artikel 3 van de wet en exploitanten van kansspelen van klasse I bedoeld in artikel 4 van de wet.

1. MELDER

Naam of maatschappelijke benaming, adres, telefoon, fax, e-mail
Referte

2. CLIËNT

Voor natuurlijke personen: naam, voorna(a)m(en), beroep, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort, rekeningnummer(s), ander refertenummer, datum van het eerste contact met de melder, desgevallend ondernemingsnummer.

Voor vennootschappen, juridische entiteiten, zoals stichtingen, juridische constructies, zoals trusts en soortgelijke structuren:

- naam of maatschappelijke benaming, rechtsvorm, maatschappelijke zetel, maatschappelijk doel of economische sector, ondernemingsnummer, datum van het eerste contact met de melder, rekeningnummer(s), ander refertenummer;
- identiteit van de natuurlijke persoon die bij de verrichting tussenkwam, zijnde de bestuurder, de trustee (desgevallend de “protector” of de “settlor”), of enige andere persoon die bevoegd is om de vennootschap, de juridische entiteit, de juridische constructie of soortgelijke structuur te vertegenwoordigen (naam, voornaam, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort).

Omschrijving van het voorwerp en de aard van de zakelijke relatie:

3. LASTHEBBER(S) VAN DE CLIËNT

Voor natuurlijke personen: naam, voorna(a)m(en), beroep, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort, rekeningnummer(s), ander refertenummer, datum van het eerste contact met de melder, desgevallend ondernemingsnummer.

Voor vennootschappen, juridische entiteiten, zoals stichtingen, juridische constructies, zoals trusts en soortgelijke structuren:

- naam of maatschappelijke benaming, rechtsvorm, maatschappelijke zetel, maatschappelijk doel of economische sector, ondernemingsnummer, datum van het eerste contact met de melder, rekeningnummer(s), ander refertenummer;
- identiteit van de natuurlijke persoon die in de verrichting is tussengekomen, zijnde de bestuurder, de trustee, of enig andere persoon die bevoegd is om de vennootschap, de juridische entiteit, de juridische constructie of soortgelijke structuur te vertegenwoordigen (naam, voornaam, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort).

4. UITEINDELIJKE BEGUNSTIGDEN: DE NATUURLIJKE PERSOON OF DE NATUURLIJKE PERSONEN VOOR WIENS REKENING DE VERRICHTING/ACTIVITEIT WORDT UITGEVOERD/OF DE NATUURLIJKE PERSOON OF DE NATUURLIJKE PERSONEN DIE DE UITEINDELIJKE EIGENAAR IS/ZIJN VAN OF HET ZEGGENSCHAP HEEFT/HEBBEN OVER DE CLIËNT

Voor natuurlijke personen: naam, voorna(a)m(en), beroep, adres, geboortedatum, nationaliteit, nummer identiteitskaart of paspoort, rekeningnummer(s), ander refertenummer, desgevallend ondernemingsnummer.

Voor vennootschappen, juridische entiteiten zoals stichtingen, juridische constructies zoals trusts en soortgelijke structuren: identificatie van de natuurlijke personen die de cliënt in laatste instantie bezitten of controleren (zie definitie in artikel 8 van de wet). Wanneer de cliënt een beursgenoteerde vennootschap is, hoeven haar aandeelhouders niet te worden geïdentificeerd en hoeft hun identiteit niet te worden nagegaan.

5. ANDERE PERSONEN DIE BIJ DE VERRICHTING OF DE FEITEN TUSSENKOMEN

Andere natuurlijke personen of rechtspersonen (identificatie zoals in punt 2 hierboven) die bij de verrichting tussenkomen als opdrachtgever, borg, tegenpartij of tussenkomende bank of andere tussenpersoon, vermelde referenties, enz., of die bij de vermelde feiten een rol spelen.

6. BESCHRIJVING VAN DE FEITEN

Aard van de feiten die verband houden met witwassen van geld of met de financiering van terrorisme, bedrag, munt, plaats, datum, enz.

7. AANWIJZINGEN VAN WITWASSEN VAN GELD OF VAN FINANCIERING VAN TERRORISME

Aanwijzingen die laten vermoeden dat de feiten verband houden met witwassen van geld of met financiering van terrorisme of een poging tot witwassen van geld of tot financiering van terrorisme kunnen vormen.

8. STRAFONDERZOEK

Hier aangeven zo er reeds een strafonderzoek hangend is of zo er contacten zijn tussen de melder en een gerechtelijke overheid of een politiedienst. Zo ja, het dossiernummer of de identiteit van de contactpersoon vermelden.

9. EVENTUEEL COMMENTAAR

10. EVENTUELE BIJLAGEN

Datum
Naam en functie van de ondertekenaar
Handtekening